

Glasnik Kristovog Kraljevstva

Zahvalnost

Prinosi Mira i Zahvale u Tabernakulu

Ezekijini Prinosi Zahvalnosti

Zahvaljujući Našem Nebeskom Ocu

Psalam 145 • Jeremijino Proročanstvo 33

Što Da Uzvatim Jehovi? • Bog Je Poslao Svog Sina

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
ThePBI@comcast.net
www.HeraldMag.org

Dopisnici

Brook House
Whitchurch Road, Prees
Whitchurch, UK, SY13 3JZ

Berejski Biblijski Institut
P.O. Box 402
Rosanna, Victoria 3084
Australija

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja pretplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtjev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

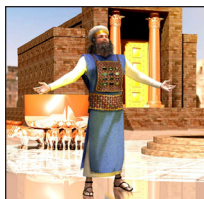
DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Apostol Pavao započeo je svoje pismo Kološanima riječima: “Zahvaljujemo Bogu i Ocu Gospodina našega Isusa Krista, uvijek kad molimo za vas” (redak 3, NCV). Bivši predsjednik SAD-a John F. Kennedy

je rekao: “Dok izražavamo svoju zahvalnost, mi nikada ne smijemo zaboraviti da je najveća zahvalnost nije izgovarati riječi, već živjeti po njima.” Ovaj broj Glasnika posvećen je uvažavanju Boga u našem životu i pronalaženju načina na koje mi možemo bolje pokazati i živjeti našu zahvalnost.

Prinosi mira i zahvale u Tabernakulu ispituje ova dva prinosa Levitskog zakonika. Tamošnji prinosi predstavljaju našu zahvalnost za dar opravdanja i prinošenja sebe u življenju posvećenih života kako bi pokazali tu zahvalnost.

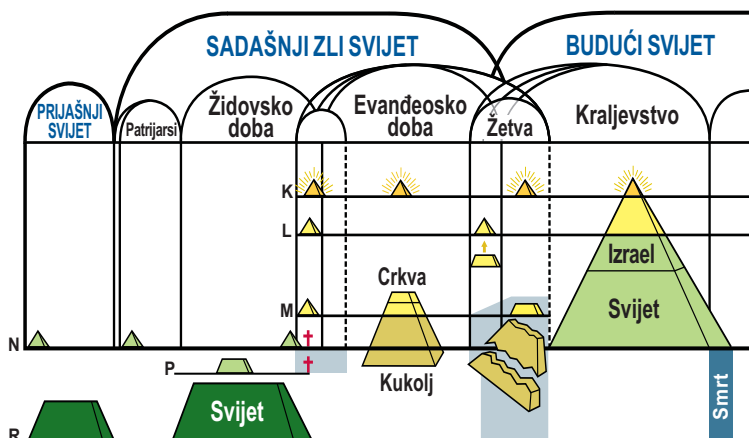
Ezekijini Prinosi Zahvalnosti u detaljima opisuje nastojanja najvećeg Izraelskog reformacijskog kralja. Njegovi naponi da obnovi Izrael u ispravnom obožavanju Jehove proročanski predočava obnovu nacije prema vjeri kod inauguracije Milenijskog Kraljevstva.

Zahvaljujući Našem Nebeskom Ocu gleda na načine na koje kušnje grade našu vjeru i kako nam te nevolje daju priliku zahvaliti Bogu.

Psalam 145 je duboko razmišljanje o Božjoj vrhovnoj vlasti nad stvaranjem. Unatoč svojoj paloj prirodi, čovječanstvo ostaje čudo, često odražavajući

SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja

Zahvalnost Studeni / Prosinac 2022 Svezak 104, Broj 6

- 4 Prinosi Mira i Zahvale u Tabernakulu
- 8 Ezekijini Prinosi Zahvalnosti
- 12 Zahvaljujući Našem Nebeskom Ocu
- 15 Psalam 145
- 19 Jeremijino Proročanstvo 33
- 22 Što Da Uzvratim Jehovi?
- 26 Bog Je Poslao Svog Sina

dobrotu Božju. Davidov primjer vjere unatoč nekoliko nedostataka može nas ohrabriti cijeniti naš odnos kao sinova Božjih.

Jeremijino Proročanstvo 33 odražava posljednje dane Judejskog kraljevstva i nadu u obnovu danu kroz proroka. Obnova Izraelske nacije i ponovno okupljanje Židova u njihovoj zemlji u naše vrijeme je razlog zahvalnosti što Božji plan radi za dobrobit svih obitelji na zemlji.

Što da uzvratim Jehovi? ispituje 116. psalam, hvalospjev i zahvalnost za oslobođenje i obnovu. Naša Jutarnja odluka počinje s tri stiha iz ovog psalma koji nas podsjeća na našu odgovornost Bogu na blagoslovima koje nam udjeljuje.

Bog je Poslao Svog Sina razmišlja o načinima na koje naš stav prema kušnjama čini razliku u tome kako napredujemo kao djeca Božja. Kad vidimo sve puteve kojima nas Bog usmjerava, mi možemo bolje odražavati ispravnu zahvalnost za Njegovu brigu za nas.

Prinosi Mira i Zahvale u Tabernakulu

„Ovo je zakon o žrtvama zajedništva koje će se prinositi Jehovi” (Levitski zakon 7:11 citati su iz Prijevoda Novi Svijet osim ako nije drugačije naznačeno).

Tipovi i sjene u Hebrejskim Pismima su među divnim darovima koje je Jehova dao Novom Stvorenju. Proučavanje ovih slika iznosi na vidjelo čudesne detalje Božjeg plana i dijelove koje mi igramo u njemu. Bogatstvo

ovih finih poenti pojačava jasno izražene doktrine istine u Novom Zavjetu.

Naša Biblijska osnova za ispitivanje ovih stvari kao tipova prikazana je u dva ključna teksta. “Sve što je nekad napisano, napisano je nama za pouku kako bismo zahvaljujući svojoj ustrajnosti i utjesi iz Pisama imali nadu” (Rimljanima 15:4). “Sve se to kao pralik događalo njima a napisano je za upozorenje nama, koje su zapala posljednja vremena” (1. Korinćanima 10:11 DF, vidi također Rotherham).

Žrtve mira bile su dobrovoljni prinosi voljnih pojedina u drevnom Izraelu da demonstriraju svoju zahvalnost za mir s Bogom i njihovu zahvalnost na Njegove blagoslove. Ovi prinosi mira i zahvalnosti nisu bili povezani s vlastitim grijesima osobe koji su imali drugačije kodificirane procedure za njihovo izmirenje. Bog je odredio kako su ti prinosi mira trebali biti prinešeni. U slijedeđenju ovih izričitih uputa, ponuditelj je imao zadovoljstvo znajući da radi Božju volju, ne pod prisilom, nego iz srca zahvalnosti.

Alfred Edersheim primijetio je da postoje tri vrste prinosa za mir. “Prinosi za privatni mir su bili trostruke vrste (Levitski zakonik 7:11): ‘žrtve zahvalnice’ (Levitski zakonik 7:12), ‘zavjeti’ i strogo ‘dobrovoljni prinosi’ (Levitski zakonik 7:16). Prvi su bili opće priznanje o primljenim milostima; posljednji, besplatan dar srca punih ljubavi, kao što čak i korištenje istog izraza u Izlasku 25:2; 35:29 implicira.”¹

Prinosi Zahvalnosti

“Ovo je zakon o žrtvama zajedništva koje će se prinositi Jehovi: Ako ih tko prinosi kao izraz zahvalnosti neka sa žrtvom zahvalnicom prinese i beskvasne kolutaste kruhove napravljene od tijesta s uljem, beskvasne lep-inje namazane uljem i kolutaste kruhove napravljene od finog brašna pomiješanog s puno ulja” (Levitski zakon 7:11, 12).

Iako Levitski zakonik 3 određuje koje životinje bi se mogle koristiti kao žrtve mira, pogl 7 naglašava što je tre-

balo ponuditi sa žrtvama. Navedene su četiri stavke:

- (1) Beskvasni kolači zamiješeni s uljem
- (2) Beskvasne oblatne namazane uljem
- (3) Kolači pomiješani s uljem, od finog brašna natopljeni
- (4) Kolači od dizanog kruha

Ova slika sadrži lekcije o zahvalnosti za ljude vjere. Razlozi za ovu sugestiju: (a) Sveto Pismo ne kaže da je ovo tip, ali izvlačimo pouke iz slike. (b) Prinosi zahvalnica odnose se na Evandeosko doba a također i Kraljevstvo, stoga ne samo za Novo Stvorenje. (c) Radi se o zahvalnosti, ali precizirajući što znači biti zahvalan i kako biti zahvalan sugerira više specifičnosti nego što ih slika ilustrira.

Beskvasni Kolači

Prvi kruh na listi su “beskvasni kolači pomiješani s uljem.” Kao što je kvasac opći simbol grijeha, beskvasni kruh ukazuje na odsutnost grijeha, odnosno pravednost. I biti pomiješan s uljem izražava zahvalnost za začecje od Duha Svetoga koje vodi do našeg posvećenja.

Moramo biti zahvalni za dar opravdanja, dar našeg Nebeskog Oca kroz Krista i djelo Duha Svetoga za naše posvećenje. “Izabranima po providenju Boga Oca, posvećenjem Duha, za poslušnost i poštropljenje krvlju Isusa Krista. Milost vam se i mir umnožili!” (1. Petrova 1:2 KJV).

Zahvalan, ponizan duh uvijek je drag.

Bekvasne Oblatne

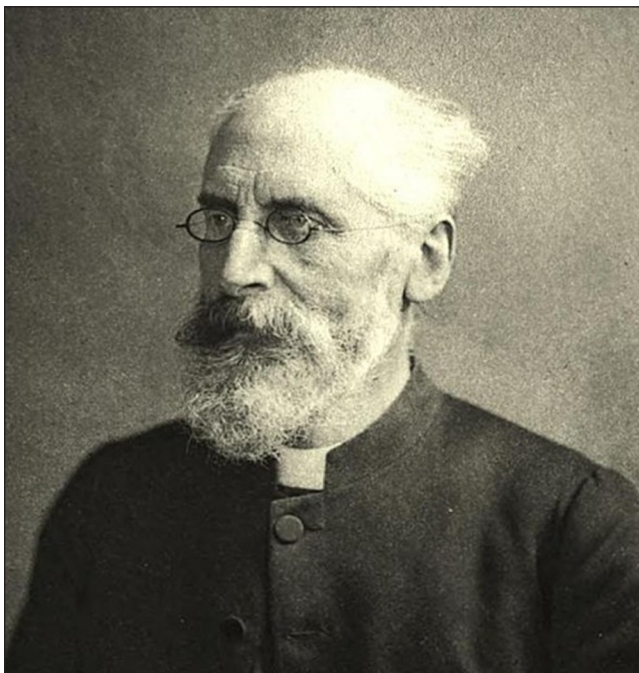
Drugi kruh su „beskvasne oblatne namazane uljem.” Oblatna je tanki komad kruh. Ovu oblatnu je trebalo namazati uljem, čineći ju više ili manje prozirnom. Iako bi svjetlo prolazilo, slike bi bile nerazgovijetne. Ovo sugerira da su naše pravedne nade duhovne. Imamo prozirnu sliku budućeg ostvarenja Božjih obećanja. “Jer sada vidimo nejasan odraz u ogledalu, a tada ćemo vidjeti jasno – licem u lice. Sada je moje znanje djelomično, a tada će biti potpuno, kao što je potpuno Božje znanje o meni” (1 Korinćanima 13:12).

Lekcija za nas je da budemo zahvalni za dragocjena obećanja, nade koje rađaju, i snagu i hrabrost koje proizlaze iz njih. “da opravdani njegovom milošću, po nadi, budemo baštinici života vječnoga” (Titu 3:7 VB).

Fino Brašno

Treći kruh je “od finog brašna natopljen.” VKJ ima “kolače umiješene s uljem od finog brašna, pržene” i Youngovi “prženi kolači od brašna miješani s uljem.”² Ovi su kolači bili od finog najboljeg brašna, namočeni, pečeni ili prženi na ulju. Ovo može predstavljati izobilnu pomoć Duha Svetoga u našim iskustvima — “prženo” što ukazuje na vatrenu prirodu nekih iskustava. Zahvalni smo na ovim iskušenjima, znajući da su za naš razvoj i vječni blagoslov.

“Da bi se prokušnost vaše vjere, mnogo dragocjenija od zlata koje propada i vatrom se prokušava, našla na hvalu i čast i slavu pri pojavi Isusa Krista” (1. Petrova 1:7).

Alfred Edersheim

Ukvasani Kruh

Zadnja navedena stavka je “ukvasani kruh.” Ovo je jedan od samo dva prinosa u Zakonu koji su trebali ukisnuti, druga su dva pšenična kolača žrtve mahanja u Levitskom zakoniku 23:16. Kvasac općenito predstavlja grijeh, a mi nismo zahvalni za grijeh. Međutim, mi priznajemo našu urođenu grešnost, i mi smo zahvalni usprkos grijehu. Ne dopuštamo da nas grijeh obeshrabri da zahvaljujemo za sve stvari. Zahvalni smo što je naša slabost pokrivena i nadjačana Božjom milošću.

“Ali on mi je rekao: “Dovoljna ti je nezaslužena dobrota koju ti iskazujem jer moja se snaga u punoj mjeri očituje kad si slab.” Zato ću se s velikim zadovoljstvom hvaliti svojim slabostima, da bi Kristova snaga poput zaklona ostala nada mnom” (2. Korinćanima 12:9). “Ali to blago imamo u zemljanim posudama da bude očito da naša iznimna snaga potječe od Boga, a ne od nas” (2. Korinćanima 4:7).

Kako Su Se Prinosile

Slijedeći specifikacije sadržaja prinosa, mi imamo upute o tome kako su se prinosi trebali predstaviti.

“Neka se po jedan komad od svih tih kruhova prinese Jehovi kao posvećeni dio. Taj dio neka pripadne svećeniku koji škropi žrtvenik krvlju žrtava zajedništva. Meso žrtve zajedništva koja je prinesena kao zahvalnica neka se pojede tog istog dana. Neka se ništa ne ostavlja za sutra” (Levitski zakonik 7:14, 15).

Životinju za žrtvu je zaklao prinositelj u prisutnosti svećenika, a zatim je krv je bila poštropljena oko žrtvenika (Levitski zakonik 3:1, 2). Tada bi prinositelj pojeo prinos “na dan” kada ga je žrtvovao. Ništa nije trebalo ostati za sljedeći dan. (Vidi također Levitski zakonik 22:30.)

Klanje životinjske žrtve od strane ponuditelja pokazuje njegovo voljno sudjelovanje u toj zahvalnoj ponudi. Konzumacija žrtve na isti dan demonstrira da ju pojedinac dovršava do kraja. Ove lekcije nalaze ispunjenje u našim žrtvama posvećenja. Mi jedemo” žrtvu svojevoljno “umirući svakodnevno” sve do kraja ovog života. “Svaki dan suočavam se sa smrću. To je istina, braćo, kao što je istina da se s razlogom ponosim vama u Kristu Isusu, našem Gospodinu” (1. Korinćanima 15:31).

Svećenik je dobio grudi i desno rame životinje. “Neka svećenik spali salo na žrtveniku, a prsa neka pripadnu Aronu i njegovim sinovima. Desni but svojih žrtava zajedništva dajte svećeniku kao posvećeni dio. Aronovom sinu koji prinosi krv žrtava zajedništva i njihovo salo neka pripadne desni but. Jer ja uzimam od Izraelaca, od njihovih žrtava zajedništva, prsa koja su prinesena kao zanjihana žrtva i but prinesen kao posvećeni dio te ih dajem svećeniku Aronu i njegovim sinovima. To je trajna uredba

za Izraelce. Taj dio žrtava koje se u vatri prinose Jehovi treba se odvajati za svećenike, za Arona i njegove sinove. Tako je bilo određeno onog dana kad su bili dovedeni pred Jehovu da mu služe kao svećenici” (Levitski zakonik 7:31-35).

Obje ove ponude zahtijevale su kretanje. Ponuda mahanja vjerojatno je bila njihanje amo tamo dok je podizani prinos bio gore dolje. Stavljajući ih zajedno vidimo znak križa!³ Kako predlaže Pastor Russell, kontinuirani pokret predstavlja da ovdje predstavljeno posvećenje nije bilo na trenutak, nego neprekidno, sve dok naše služba ovdje je nije dovršena.⁴

Prsa i desno rame bili su rezervirani za svećenike. Možda se prsa poistovjećuje sa srcem, simbolizirajući duboke motive. Desno rame sugerira iskrenu snagu ispunjavajući našu posvećenu službu Bogu.

Zavjet i Dobrovoljni Prinos

“Ako tko prinosi žrtvu radi zavjeta ili dragovoljnu žrtvu, neka se njegova žrtva pojede istog dana kad je prinosi. Ako što od nje ostane, može se jesti i sutradan. Ali ako nešto mesa žrtve ostane za treći dan, neka se spali. Ako bi se meso njegove žrtve zajedništva jelo i treći dan, onaj tko ju je prinio neće steći Božju naklonost. Njegova žrtva neće biti prihvaćena. Njeno je meso odvratno i onaj tko ga bude jeo odgovarat će za svoj prijestup” (Levitski zakonik 7:16-18).

Ako je prinos bio zavjet ili dobrovoljni prinos, imamo zanimljivu razliku od žrtve zahvalnosti. Prinosi zahvalnosti trebali su biti pojedeni istog dana kada su ponudeni. Ali ovdje se može jesti ostatak prinosa sljedećeg dana. Ako je još ostalo, mora biti spaljeno vatrom treći dan. Zašto je ovo drugačije za zavjetnu ponudu?

Ovaj zavjet Izraelca u drevnim vremenima pokazuje žarku želju da udovolji i služi Bogu. Možda se ova misao tiče kolektivne crkve kroz Evandeosko doba. Razred Crkve nastavlja “jesti” svoje prinose zavjeta tijekom 2000 godina Evandeoskog Doba. Ali tome dolazi kraj na kraju uzvišenog poziva na “treći dan.”

Ako je to misao, evo i drugih tekstova koji se čine kompatibilnim. “Oživit će nas nakon dva dana. Trećeg dana podignut će nasi živjet ćemo pred njim” (Hosea 6:2). “On im je odvratio: “Idite i kažite tom liscu: ‘Danas i sutra istjerivat ću demone i liječiti, a treći ću dan završiti što imam’” (Luka 13:32).

Održavanje Svetosti i Izbjegavanje nečistoće

“Meso koje dođe u doticaj s nečim nečistim ne smije se jesti. Neka se spali. Tko je god čist može jesti meso koje je čisto. A ako netko tko je nečist pojede meso žrtve

zajedništva prinese Jehovi, neka se pogubi i tako ukloni iz svog naroda. Ako tko dotakne nešto nečisto – ljudsku nečistoću, kakvu nečistu životinju ili nešto drugo što je nečisto i odvratno pa zatim pojede meso žrtve zajedništva koja je prinese Jehovi, neka se pogubi i tako ukloni iz svog naroda” (Levitski zakonik 7:19-21).

Ovaj posljednji dio zakona o prinosima za mir je otrežnjujući. Čovjek mora pokazivati marljivu brižnost u našem prinosu danom Jehovi, održavanjem svetosti posvuda. U tipu, jedenje od prinosa nakon dodirivanja bilo čega nečistog učinilo ga je neprihvatljivim Bogu s kaznom biti “odsječen” (Izlazak 31:14). Antitip također sadrži ozbiljnu opomenu. Na ovu točku brat Russell komentira:

“Čini se da ovo pokazuje da ako ijedan čovjek hoće zatim doći u stanje punog mira i sklada (kao što svi moraju činiti ili će inače biti odsječeni u Drugoj smrti), mora jesti ili ispuniti savez pred Bogom potpunog posvećenja njemu. Ako, nakon što je tako usavršen, on ponovno postaje okaljani namjernim grijehom, mora umrijeti (Druga Smrt) kao što je prikazano kaznom dodirivanja nečiste stvari (Levitski zakonik 7:19-21). Usporedi Otkrivenje 20:9, 13-15” (Tabernakulske Sjene, stranica 98).

Bog neće prihvatiti nečistoću. Naši prinosi moraju biti čisti. Vezano za ovo mi zapažamo da su prinosi za mir, kao i sve druge ponude, imale biti “bez mane.” “Ako tko želi prinijeti žrtvu zajedništva i odluči prinijeti grlo krupne stoke, bilo mužjaka bilo ženku, neka dovede pred Jehovu životinju bez mane...Ako kao žrtvu zajedništva želi prinijeti Jehovi grlo sitne stoke, neka prinese životinju bez mane, mužjaka ili ženku” (Levitski zakonik 3:1, 6, vidi također Levitski zakonik 22:21, 22).

Prinos Bogu, mahana ili podizani

Obje ove specifikacije jasno pokazuju nužnost našeg opravdanja i zahtjeva svetosti u našim posvećenim životima. Kao što smo vidjeli u tipu, mi moramo održati našu svetu žrtvu zahvalnicu svaki dan.

Zaključujemo tekstem koji djeluje zanimljivo ponavljajući. “Ako Jehovi žrtvujete žrtvu zahvalnicu, žrtvujte je tako da steknete njegovu naklonost” (Levitski zakonik 22:29). Trostruko ponavljanje riječi “žrtva” može se uzeti kao ozbiljan podsjetnik na naš posvetni zavjet. Svatko od nas daje ovaj zavjet i žrtvu koja ide uz to kao prinos slobodne volje. Nakon što smo preuzeli obvezu, zavjetujući se, moramo dati Bogu što smo obećali. “Žrtvujte je tako da steknete njegovu naklonost.” Uzmicanje je neprihvatljivo.

“Kad daš zavjet Bogu, ne odgađaj izvršiti ga jer bezumnici mu nisu mili. Ono na što si se zavjetovao, izvrši. Bolje je da se ne zavjetuješ nego da se zavjetuješ, a ne izvršiš zavjet” (Propovjednik 5:4,5). ““Moj će pravедnik živjeti zbog vjere”, no “ako uzmakne, nije mi po volji” (Hebrejima 10:38).

Pouke o prinosima mira i zahvalnosti u Mojsijevu zakonu pružaju prekrasne detalje o našim vlastitim žrtvenim iskustvima. Jehovi je drago što mu pojedinci dolaze u iskrenom cijenjenjenju i ljubavi prema njegovim blagoslovima tražeći načine da mu bolje služe. To je velika privilegija biti primljen u redove Kršćanskog svećenstva. Neka bi smo svi mi kao sinovi Božji iskazali naše obožavanje i služenje njemu s radošću neprestano.

“Hajde, s radošću jedi kruh i vesela srca pij vino jer se pravom Bogu sviđaju tvoja djela. Uvijek nosi bijelu odjeću i namaži svoju glavu uljem” (Propovjednik 9:7,8).

— *David Stein*

(1) Alfred Edersheim, *Hram*, 1874., stranica 107.

(2) Hebrejska riječ koja je ovdje prevedena kao “natopljen” je

Zavjeti Bogu su ozbiljni i časní.

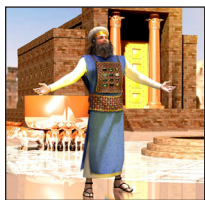
Strongov 7246, rabak, raw-bak, koji je definiran kao “Primitivni korijen; namakati (kruh u ulju): — pečen, (ono što je) prženo.”

(3) Krv junca na Dan pomirenja je bila pošćropljena po pomirilištu po Levitskom zakoniku 16:14, “Neka uzme junčeve krvi i neka u nju umoči prst te njome pošćropli pred poklopcem na istočnoj strani. Neka svojim prstom sedam puta krvlju pošćropli pred poklopcem..” Prskanje na prijestolje milosti “na istočnoj strani” bilo bi u okomitom potezu a posipanje “pred” bio bi horizontalni potez — opet znak križa. (Jedan urednik primjećuje da nije očito u Levitskom zakoniku 16:14 da je škćropljenje ovdje bilo u dva smjera. Na i ispred samo zahtijeva da je kretanje prskanja prema naprijed izazvalo da dio krvi ostane na kovčegu, dio na zemlji “ispred” arke.)

(4) Tabernakulske Sjene, stranica 45, “Ovi su bili stavljeni u ruke svećenika i s njima je ‘mahano’ — amo tamo pred Gospodinom — predstavljajući činjenicu da se posvećeni prinos ne daje Gospodinu ni za trenutak, dan ili godinu, nego da se mi posvećujemo da stalno održavamo naše sklonosti i sposobnosti uzdignutima, bez prestanka sve dok ga on ne prihvati kada se završi zemaljski životni put.”

Ezekijini Prinosi Zahvale

„Sada kad ste posvećeni da biste služili Jehovi, pristupite i donesite žrtve zahvalnice i druge žrtve u Jehovin dom” (2. Ljetopisa 29:31 NS).

Ezekijina vladavina bila je prekretnica u povijesti Izraela. Njegov otac Ahaz je zaveo Izrael na krivi put. Počeo je “prinositi žrtve bogovima Damaska ... No oni su bili propast njemu i cijelom Izraelu” (2 Ljetopisa 28:23). Ezekija je obnovio Izrael u obožavanje Jehove. „Prvog mjeseca prve godine svog vladanja otvorio je vrata Jehovinog doma i popravio ih” (2. Ljetopisa 29:3). Zatim je potaknuo svećenike i levite da se “posvete i dom Jehove, Boga svojih predaka” (redak 5).

Ezekija je bio dobar kralj. On nije bez greški, baš kao što i mi koji hodamo putem Krista nismo bez pogrešaka. Ezekija je imao 25 godina kada je započeo svoju samostalnu vladavinu, koja se je nastavila 29 godina, ali ranije je služio je kao suvladar sa svojim ocem Ahazom. Ovo iskustvo bi Ezekiji dalo vremena razmotriti okolnosti koje utječu na Izrael. Kad je postao jedini vladar, bio je spreman izvršiti promjenu.

Ezekijine reforme bile su gorljive i temeljite. Hram je dao očistiti, idole ukloniti, duhovni vođe njegova naroda posvetili su i ponovno su počeli prinositi primjerene žrtve Jehovi na restauriranom oltaru. Ezekija je vladao u to vrijeme kada je sjeverno 10-plemensko kraljevstvo prethodno bilo pokoreno od strane Asirije, pa je on “napisao pisma Efrajimovom i Manašeovom plemenu, da dođu u Jehovin dom u Jeruzalem kako bi proslavili Pashu u čast Jehovi, Izraelovom Bogu. Kralj, poglavari i sav narod koji se okupio u Jeruzalemu odlučili su proslaviti Pashu drugog mjeseca” (2 Ljetopisa 30:1,2).

Milenijsko Kraljevstvo u Slici

Ovo je bila izvanredna transformacija u Izraelovom štovanju Boga. Ovo iskustvo oblikuje proročku sliku obnove Izraela na vjeru na početku Tisućugodišnjeg kraljevstva. Pashalno janje predstavlja Isusa. Izrael će ga priznati kao Mesiju i kao svoju otkupninu, nakon Božjeg izbavljenja Izraela od posljednjeg napadaju njihovih neprijatelja.

Asirija je bila sila Bliskog istoka u Ezekijino vrijeme. Proročanstvo Miheja 5:5, o Božjem izbavljenju Izraela, govori o toj prijetnji, i Božje izbavljenje Izraela od nje. „Ako Asirac prodre u našu zemlju i uništi naše tvrđave, podignut ćemo protiv njega sedam pastira,

osam predvodnika izabranih među ljudima.” Izraz “pastir” korišten je u semitskim jezicima kao idiom za “kralj.” Jer kao što pastir upravlja svojim stadom, tako i kralj vlada svojim narodom. Sedam kraljeva se odnosi na klasu Crkve u slavi, nakon što je razvijena kroz sedam faza Evandeoskog Doba. Osam prinčeva odnosi se na Drevne Dostojnike, koji se pojavljuju nakon sedam dijelova Evandeoskog doba (dakle “osam”). Crkva, s Kristom, intervenirat će odozgo i Drevni Dostojnici objasnit će intervenciju Izraelu ovdje dolje.

Rezultat je opisan u drugom proročanstvu o istom budućem iskustvu, Zaharija 12:9, 10. “I u taj dan sigurno ću istrijebiti sve narode koji dođu na Jeruzalem. Izlit ću duh milosti i molitve na Davidove potomke i na stanovnike Jeruzalema. I gledat će u onoga kojeg su proboli, naricat će za njim kao što bi naricali za sinom jedincem i gorko će plakati za njim kao što bi plakali za prvorođencem.”

Nakon ovog odlučnog i ozbiljnog pokajanja Izraela, oni će biti poniženi i zahvalni. Tada će biti spremni postati koristan i osvežavajući utjecaj među

Ezekija je bio pobožan kralj.

Objava Pashe Izraelu

čovječanstvom. “Jakovljevi ostatak bit će usred mnogih naroda kao rosa od Jehove, kao pljusak po raslinju, što se ne uzda u čovjeka niti čeka ljudske sinove” (Mihej 5:7).

Druga Pasha

Kao dio Ezekijinih reformi, on je “i poglavari” potaknuo sve Izraelce “proslaviti Pashu drugoga mjeseca” (2 Ljetopisi 30:2). Poglavari, Drevni Dostojnici, vodit će Izrael da odaju zahvalnost i čast Isusu, što je predstavljeno sa obdržavanjem Pashe. Međutim, imajte na umu da je držana “u drugom mjesecu.” Drugi mjesec Pashe bio je uveden stoljećima ranije u Brojevima 9:6-11. Bilo je to dopuštenje za one “onečišćene” ili “na dalekom putu” tijekom prvog mjeseca, kako bi držali Pashu drugom prilikom (Brojevi 9:6, 10). Čovječanstvo, uprljano prokletstvom, na putovanju daleko od Boga, koji tako ne drže Kristove dobrobiti tijekom prve prilike, Evandeoskog doba, držat će ih drugom prilikom, Milenijsko doba.

U pripovijesti o Ezekiji, držanje Pashe drugog mjeseca dobro odgovara Izraelskom nacionalnom uvažavanju Isusa kao njihove Pashe, njihovog Otkupitelja, tijekom drugog doba otkupljenja.

Dva doba otkupljenja, Evandeosko Doba i Milenijsko Doba, ponekad se razlikuju sa brojevima 7 i 14. Kao što je ranije spomenuto, Crkva Evandeoskog doba je razvijena tijekom sedam faza ovog doba. Ovaj se broj odražava i u Blagdanu Beskvasnog kruha, čijih je sedam dana simbol Evandeoskog doba. Tijekom tog praznika, Dnevno je trebalo prinijeti 7 janjaca (Brojevi 28:18-24). Dok, tijekom Blagdana Sjenica, koji oslikava Milenijsko doba, Dnevno je trebalo prinijeti 14 janjaca (Brojevi 29:12-32, Zaharija 14:16).¹

Broj 14, dupli broj od 7, koristi se na drugim mjestima također gdje je drugo doba otkupljenja naznačeno. Poznata Ezekijelova vizija Hrama koja se nalazi u posljednjih devet poglavlja s kojima završava njegova knjiga dana je “četnaeste godine otkako je grad pao” (Ezekiel 40:1). Pavlovo putovanje u Rim govori o 14 dana oluje, koja predstavlja krajnje nevolje Žetve Evandeoskog doba, uvođenje Kraljevstva (Djela 27:27). Kralj Isus, koji će vladati u tom Kraljevstvu, identificiran je s tri skupa 14 generacija nabrojanih u Mateju 1:17. Božje izbavljenje Izraela od Senaheriba u 14. godini Ezekije je slika Božjeg izbavljenja Izraela na početku kraljevstva.

Stoga je vrijedno pažnje da je u pogledu Ezekijinih reformi, imenovano 14 osoba među levitima da skupe i posvete druge. “Tada su leviti ustali, Maħat ... Joel ... Merari ... Azarija ... Joah ... Eden ... Šimi ... Jeiel ... Zaharija ... Matanija ... Jehiel ... Šimi ... Šemaja ... Uziel” (2. Ljetopisa 29:12-14).

Još jedan pokazatelj da Hezekijine reforme govore o uspostavi Božjeg Kraljevstva je vrijeme kada su ove reforme pokrenute, “prva godina ... prvi mjesec” (2. Ljetopisa 29:3). Na drugim mjestima, početak novog razdoblja označava početak novog doba u Božjem planu. Na primjer, nakon oblikovanja materijala za Tabernakul, Mojsije je pregledao rad i zaključio “oni su to učinili upravo onako kako je Jehova zapovjedio” (Izlazak 39:43). Ali Bog ih je uputio da pričekaju prije nego što podignu Tabernakul do “prvog dana prvog mjeseca” (Izlazak 40:2, 17). Otvaranje Nove godine je u ovom slučaju bilo prikladno vrijeme za predstavljanje početka Evandeoskog doba.

U Postanku 8:13, vode razornog potopa Noinih dana su konačno nestale sa zemlje, što predstavlja kraj prokletstva grijeha i smrti nad čovječanstvom. Datum je bio “šeststo prve godine, prvog mjeseca, prvog dana u mjesecu” (Postanak 8:13). Otvaranje nove godine u ovom slučaju predstavlja početak Kraljevstva, drugog doba otkupljenja. Reforme Ezekije u prvom mjesecu i prve godine njegove vladavine predstavljaju isto.

Ezekijini Prinosi

„Potom su došli kralju Ezekiji i rekli mu: “Očistili smo cijeli Jehovin dom, žrtvenik za žrtve paljenice i sav njegov pribor te stol za naslagane kruhove i sav njegov pribor” (2. Ljetopisa 29:18). Uz dovršen rad na prinosu, prinošenje na oltaru sada se moglo nastaviti.

„Potom je Ezekija rekao: “Sada kad ste posvećeni da biste služili Jehovi, pristupite i donesite žrtve zahvalnice i druge žrtve u Jehovin dom.” Tako je narod počeo donositi žrtve zahvalnice i druge žrtve, a neki su sprem-

na srca donijeli i žrtve paljenice” (2. Ljetopisa 29:31). Ovdje se posebno spominju zahvalnice. Izrael, nakon njihovog nacionalnog priznanja Isusa, bit će dijelom u žalosti, kada shvate da su 2000 godina odbacivali samog kralja slave. Isus Krist, Isus pomazanik, je Isus njihov Mesija. Ali oni će također biti zahvalni za milost od Boga i od Krista, vraćajući Izrael, podižući Drevne Dostojnike da ih vode, usmjeravaju i informiraju ih. Ima li boljeg znaka hvale, cijenjenja, i odanosti, nego predstaviti Zahvalnice Bogu.

Čini se da su žrtve zahvale bile uključene u veliku većinu prinosa. U retku 32, “Narod je za žrtve paljenice doveo 70 goveda, 100 ovnova, 200 janjaca — sve za žrtve paljenice Jehovi.” Iako se ovo čini velikim brojem žrtava, redak 33 dodaje: “Za svete žrtve doveli su 600 goveda i 3000 ovaca” — mnogo puta nadmašujući broj od žrtava paljenica.²

Tri Vrste Prinosa

Postojale su tri osnovne vrste prinosa u Zakonu: žrtve paljenice, žrtve za grijeh i žrtve zajedništva. Osim toga, postojali su prinosi za prijestup, koja je bila vrsta prinosa za grijeh. A bilo je i zahvalnih prinosa, koji su bili neka vrsta žrtava zajedništva. Svi ovi detaljno su opisani u poglavljima Levitskog zakonika 1 do 7. (Bilo je i jestivih prinosa, i žrtava ljevanica, koji su pratili životinjske žrtve.)

Žrtva paljenica bila je temeljni prinos. Osigurao je pomirenje (Levitski zakonik 1:4). Određeno je da se žrtve paljenice stavljaju točno “iznad drva” oltara (Levitski zakonik 1:8). Žrtve zajedništva, nasuprot tome, stavljale su se “na žrtvu paljenicu, koja je na drvima” (Levitski zakonik 3:5). Dakle, Božje prihvaćanje žrtve zajedništva ovisi o prethodnoj žrtvi paljenici.

Žrtva paljenica, koja pruža pomirenje, izravno na drvu, podsjeća nas na žrtvu Isusa koji svima donosi pomirenje. Isus je umro izravno na drvetu križa. Ta žrtva postigla je univerzalno otkupljenje i za Izraelce i pogane. Za Židove pod Zakonom, Isusova smrt na križu prihvatila je “prokletstvo zakona, koji je za nas postao prokletstvo, jer je zapisano, proklet je svaki koji visi na drvetu” (Galaćanima 3:13). Za cijelo čovječanstvo, uključujući Nežidove koji čine većinu čovječanstva, Isus je “sam ponio naše grijeha u svom vlastitom tijelu na drvo” (1 Petrova 2:24).³

Isusova otkupna žrtva bila je predstavljena godišnje u Pashalnom janjetu, ali i svakodnevno u dva janjeta za žrtvu paljenicu, jedno u jutro, drugo popodne, svaki dan u godini (Brojevi 28:3, 4). U ispunjenju toga je Isus ujutro stavljen na križ, a poslijepodne je umro. Pretrpio je šest sati na križu, okajavajući grijeha svijeta koji traje 6000 godina. Žrtva paljenica može biti od

Izak, noseći drva za žrtvu paljenicu

krda ili stada (goveda, koze ili ovce), ali uvijek mora biti muško (Levitski zakonik 1:3).⁴

Žrtve za grijeh, koje su također pružale pomirenje (Levitski zakonik 4:20), donekle se razlikuju od Žrtava paljenica. Jedna svrha prinosa za grijeh bila je priznati i okajati tekuće grijeha, tj. pojedinca ili, kao na dan pomirenja, kolektivno za naciju. Svi primamo umirući, osuđeni život od oca Adama, a Otkupnina nas oporavlja od ovog prokletstva. Međutim, imajući sklonost grijehu zbog našeg palog stanja, također se moramo boriti sa svojeglavim izborima i ponašanjem za koje smo više ili manje odgovorni. Za opravdati ovu krivnju služile su žrtve za grijeh.

Isus je umro za Adamov grijeh na Kalvarijskom križu. Međutim, Isus je postao žrtva za grijeh počevši s njegovim krštenjem u Jordanu. Kao dio prinošenja sebe, patio je na razne načine za vrijeme svoje službe. Bio je nepravedno progonjen od strane svojih protivnika, ali je također patio u služenju, poučavanju, liječenju i podučavanju njegovih mnogih sljedbenika. Tim se je iskustvima “naučio” dubinama poslušnosti “zahvaljujući onom što je pretrpio” (Hebrejima 5:8). On je ponovno odlikovan slavom, čašću i besmrtnošću, i kao naš Kralj i Svećenik — Melkizedek — on “Za uvijek ostaje svećenik” (Hebrejima 7:3). Od Isusovog uzvišenja u svećeničku službu on sada pomaže nama, svojim sljedbenicima. On nas čisti od grijeha. Ne samo prokletstvo skinuto njegovom Otkupninom, nego očišćeni smo od bijednih i svojevoljnih izbora koje ponekad donosimo.

Isto tako i mi, koji se nadamo biti s Kristom kao “svećenici Božji i Kristovi ... tisuću godina,” učimo se pokornosti kroz ono što trpimo, kako bi pomogli

čovječanstvu i oporavili ih od loših izbora koje mogu napraviti u svojem hodanju “cestom ... svetosti” (Otkrivenje 20:6, Izaija 35:8). Zasluga koja je uključena u otkupljenje dolazi od Krista. Ali posvećena sposobnost svetaca također će pomoći čovječanstvu u kraljevstvu. Ova sposobnost se postiže kroz vlastitu kušnju i iskustvo.

Prinosi zahvalnica, koje su u velikom broju sačinjavali Ezekijine “posvećene” žrtve (2 Ljetopisa 29:33), dio su klase nazvane žrtve zajedništva. Prinosi zajedništva nisu tako imenovani jer donose mir, nego jer su zasnovani na već postignutom miru sa Bogom. Primijetite u Ezekijinim prinosima da su prvo bile žrtve paljenice, u ovom slučaju predstavljajući Izraelsko buduće uvažavanje pomirbene žrtve Isusa, njihovog Mesije. On im je donio otkupljenje. Kad će u Božje pravo vrijeme krv Kristova biti primijenjena za čovječanstvo, kako bi skinuo prokletstvo preneseno s Edena, tada svi koji se kaju mogu imati mir sa Bogom. Taj će mir dovesti do zahvalnosti, cijjenja i odanosti.

S obzirom na sadašnje Evandeosko Doba, Pavao ukazuje na isti redoslijed u Rimljanima 4:25 do 5:2. Isus je “je bio predan da umre za naše prijestupe i uskrsnut da mi budemo proglašeni pravednima” (4:25). Dakle, budući da smo zbog vjere proglašeni pravednima, ostanimo u miru s Bogom preko našeg Gospodina Isusa Krista,” Sada, nakon što smo postigli mir, pomirenja otvara nam se prilika. “preko kojeg nam je zahvaljujući vjeri otvoren put da od Boga dobijemo nezasluženu dobrotu, koja nam se već iskazuje [naš nebeski poziv]. I radujmo se zbog nade da će nas Bog uzvisiti ” (r. 2).

Za Izrael i čovječanstvo u kraljevstvu, postizanje pomirenja kroz otkupljenje u Krista na križu (žrtva paljenica, izravno na drvo), mir će im omogućiti da se posvete Bogu, Isusu, pobožnosti, i svetosti, kako bi se postigla vječnost života na zemlji.

Izrael će duboko, nacionalno zahvaliti za izbavljenje.

U 2. Ljetopisa 29:31, Izraelci, su u slici, donijeli žrtve paljenice da izraze svoju zahvalnost za otkupljenje. Oni su donijeli ovih u izobilju: 70 junaca, 100 ovnova, 200 janjadi. Ovo opisuje kako će, u Kraljevstvu, Izrael biti veoma zahvalan, i ponižen, žaleći zbog svoje prošle sljepoće. Zatim će, u poletnoj, zahvalnosti punoj cijjenja dovesti “žrtve zahvalnice ... 600 volova i 3000 ovaca” (reci 31, 33).

Šest stotina volova — možda cijjenje- ukidanja 6000 godina grijeha i smrti. Tri tisuće ovaca — možda zahvalnost za otkupljenje koje im je Krist donio na Kalvarijskom križu kao janje božje.

— David Rice

(1) Urednik: Šeba (sedam) je riječ za zakletvu. Dakle, broj sedam ponekad je povezan s ispunjenjem Abrahamskog saveza, koji je Bog vezao sa Njegovom zakletvom.

(2) Čini se da je 600 volova i 3000 ovaca bilo žrtvama zahvalnicama, za razliku od žrtava paljenica. Redak 31 govori o “žrtvama i zahvalnicama.” Zatim se nabrajaju žrtve paljenice, koje žrtve su bile u potpunosti spaljene na žrtveniku: 70 junadi, 100 ovnova i 200 janjaca. Redak 33 zatim opisuje “posvećene stvari” kao 600 volova i 3000 ovaca, što ih razlikuje od žrtava paljenica.

(3) Od tud, dva križa na Slikovnom Prikazu Vjekova, jedan na razini Adama, drugi na razini Izraela.

(4) Muška stoka smatra se vrednijom možda dijelom zato što mogu postati roditelji više potomaka.

*Možete li vidjeti svetost u onim stvarima koje uzimate zdravo za gotovo —
asfaltirana cesta ili perilica rublja? Ako se koncentrirate na pronalaženje onoga
što je dobro u svakoj situaciji, otkrit ćete da će vaš život iznenada biti ispunjen
zahvalnošću, osjećajem koji hrani dušu.*

(Rabin Harold Kushner u Kad se loše stvari događaju dobrim ljudima)

Zahvaljujući Našem Nebeskom Ocu

„Neka svi zahvaljuju Jehovi za njegovu vjernu ljubavi za čudesna djela koja je učinio za ljude. Neka prinose žrtve zahvalnice i objavljuju njegova djela radosno kličući“ (Psalam 107:21,22 NS).

Zamislite čovjeka koji se vraća kući sa svog posla nakon dugog, napornog radnog dana. On iznenada shvati da je zaboravio poklon za svoju ženu za njihovu godišnjicu kojeg je namjeravao kupiti taj dan. Pa stane u dućan da nešto kupi i pronalazi savršeni dar nakon razgledavanja. Red za naplatu je dugačak, i netom prije nego što dođe na red, poseže za novčanikom, ali ga nema tamo. Pipa po svakom džepu hlača, ali nigdje ga nema. Napokon ga uhvati panika da možda nije ostavio novčanik na poslu. U očaju, on poseže u džep svog kaputa i eureka! Tamo je njegov novčanik! Jedva čujno, on šapuće: “Oh, hvala Bogu.”

U ovom slučaju, on možda nije vjernik niti je iskreno mislio riječi zahvale koje je upravo izrazio. Ali istina je takva mnogi ljudi izgovaraju ove riječi bez da mnogo razmišljaju o njima, čak i ako su agnostici ili ateisti. Mi, kao posvećeni vjernici, imamo mnogo razloga da budemo zahvalni Bogu. Ali promišljamo li promišljeno riječi zahvale koje dajemo našem Nebeskom Ocu?

Pod Mojsijevim zakonom, todah¹ je uveden Izraelcima. Todah je bila žrtva zahvalnica Jehovi. Pod tim uređenjem, Izraelac je mogao prinijeti žrtvu zahvalnosti Bogu koja bi uključivala “beskvasne pogače izmiješene s uljem, beskvasne prevrte premazane uljem, i pržene kolače od fino brašna izmiješena s uljem” (Levitski zakonik 7:12-15). Međutim, danas više ne prinosimo našu zahvalu Bogu na ovaj način. Umjesto toga, pod novim uređenjem omogućenim kroz Isusa, zahvaljujemo Boga kroz molitvu i pjevanje koje Ga slavi (Psalmi 100:1, 2; 1. Solunjanima 5:16-18; Kološanima 4:2; Filipljanima 4:6).

Kao vjernici obično zahvalimo prije jedenja obroka, slijedeći Isusov primjer (Matej 15:36, Ivan 6:23, Luka 22:17-19). Ali ovo ne bi trebala biti jedina situacija u kojoj mi mogli zahvaliti našem Nebeskom Ocu.

Baš kao što je čovjek koji je izgubio svoj novčanik doživio trenutnu tjeskobu, često zahvaljujemo našem Nebeskom Ocu kada nas izbavi od nekog mučnog iskustva u našim životima. Međutim, razlika je u tome da mi iskreno dajemo hvalu Jehovi. Psalmist potiče ovu zahvalnost (Psalam 107:1). Trebali bismo zahvaliti Bogu što nas je izbavio iz bolnih iskustava i kušnji. Ipak, ne bismo li trebali zahvaljivati Gospodinu i za

sama teška iskustva? Zahvaljivati Bogu na mučnom iskustvu na prvi pogled može izgledati čudno, ali Biblijska načela podržavaju ovu misao. Obratite pažnju na uputu apostola Pavla u 1. Solunjanima 5:18: “zahvaljajte u svim okolnostima; jer to je volja Božja u Kristu Isusu za vas” (ESV).

Ključna fraza u Pavlovoj opomeni je “u svim okolnostima.” David je to također izrazio slično gledište: “Hvalit ću Jehovu u svako doba, moje će mu usne stalno upućivati hvale” (Psalmi 34:1 NS). Stoga, prikladno je da zahvalimo Bogu za izbavljenje od vatrenih kušnji i za same kušnje (Jakovljeva 1:2). Dakle, zašto bismo trebali gledati na nevolje i izazovna vremena kao blagoslov i razlog za zahvalnost? Jakov dodaje da ispitivanje naše vjere “proizvodi postojanost” (Jakovljeva 1:3, 4).

Kušnje kao vježba vjere

Razmotrite olimpijskog sportaša na treningu. Podvrgava se iscrpljujućim vježbama da joj pomognu usavršiti njenu izvedbu. Sama po sebi, rutina treninga može biti daleko od ugodnog. Ipak, donosi plodove kada ona svladava izazove olimpijskog natjecanja. I tako je, kod

Psalmista David

nas kao kršćana, iscrpljujuće kušnje nisu ugodne. Međutim, upornost razvija izdržljivost (Hebrejima 12:11, 2. Petrova 1:5-8). Stoga bismo o kušnjama trebali razmišljati kao o rutini vježbanja za našu vjeru.

Još jedna zanimljiva činjenica je da iskustvo koje dobivamo od kušnji nam daje razlog da budemo zahvalni. Razlog tome je što Bog dopušta da njegova djeca budu podvrgnuta testovima koji izazivaju njihov karakter. Ove kušnje treba smatrati lekcijama koje nam pomažu da pročistimo naše kršćanske osobnosti poput gore spomenute olimpijske sportašice sa njenim vježbama. U Hebrejima 12:8,9 (NS) čitamo: "Ali ako ne dobivate ukor koji svi dobivamo, onda ste nezakonita djeca, a ne sinovi. Osim toga, naši su nas tjelesni očevi ukoravali i mi smo ih poštovali. Ne bismo li se onda trebali još spremnije podložiti Ocu našeg duhovnog života kako bismo živjeli?" Dakle, ispitivanja potvrđuju da nas Bog vidi kao svoju djecu i dio Njegove obitelji.

U prethodnom citatu iz Poslanice Hebrejima (gore), Pavao ukazuje da ako nas Bog ne disciplinira, tada smo "nezakonita djeca" (Hebrejima 12:8). S obzirom na prethodni tekst, pogledajmo nesretni primjer gdje otac ima dva sina. Jedan sin je njegov rođeni sin, dok je drugi njegov posinak. U ovom primjeru otac ne poklanja mnogo pažnje prema posinku i dopušta mu da radi što god hoće. S druge strane, on pomno promatra ponašanje svog prirodnog sina i disciplinira ga kako bi ga naučio moralnim lekcijama. Iz ovog primjera je jasno da otac pokazuje veću ljubav i favoriziranje prema svom prirodnom sinu dok previda svog posinka. Posinak se ignorira i zanemaruje jer ga Otac ne smatra dijelom obitelji.

Dakle, u našem odnosu s Bogom želimo biti viđeni kao Njegova prirodna djeca. Srećom, po našem Gospodinu Isusu postavljeni smo kao sinovi Božji i uživamo tu privilegiju (vidi Efežanima 1:3-5 RVIC). Dakle, kada iskusimo disciplinu od Boga, trebali bismo odražavati stav jedne kršćanke koja bi rekla Bogu nakon što je izdržala kušnju: "Hvala ti, Oče, mogu li dobiti još jednu." Koliko god čudno bi mogao izgledati njen odgovor na površini, bila je zahvalna jer je shvatila da je Bog disciplinira kao svoje prirodno dijete. Kao

Apostol Jakov, kušnja proizvodi postojanost.

rezultat, iskusila je radost iz lekcija koje je primila (putem discipline) od svog Nebeskog Oca.

Stoga, ustrajući kroz kušnje sa Božjom pomoći daje nam razlog za zahvalnost Bogu. Dok doživljavamo poteškoće, mi smo sigurni da nećemo biti napušteni. Imamo pojas spasa kroz molitvu gdje možemo moliti Boga za snagu da prebrodimo mučno iskustvo s uvjerenjem da će On čuti naše molitve i izbaviti nas (vidi Psalmi 107:6,7, Ponovljeni zakon 31:6, Izreke 18:10). Kad se posvetimo služanju Bogu, On nam nudi slobodu od pretjeranog straha i neizvjesnosti. Pouzdano znamo, da bez obzira na poteškoće koje bismo mogli doživjeti možemo prebaciti sve naše brige na našeg Oca na nebu (Psalmi 107:13, 14, Psalmi 46:1-3).

Klinička ili privremena depresija može nas lišiti radosti u Kristu. Čak i uz čvrstu vjeru, mogli bismo

iskusite vremena kada tuga može baciti mračni oblak nad nama. Ljudska priroda bi učinila da u takvom trenutku osjećamo sklonost skrivanju i izolaciji sebe. Uzrok naše tuge mogao bi biti rezultat odluka koje smo mi donijeli ili odluka koje su donijeli drugi. U drugim vremenima, ova žalost može biti posljedica nepredviđenih događaja ili biološkog stanja koje nas dovodi do duboke depresije. Zamislite da nas tuga uhvati do te mjere da „nismo mogli podnijeti pogled na hranu” (Psalmi 107:18 Message). U tom trenutku, više nego u bilo kojem drugom, mi se trebamo obratiti Jehovi u molitvi da On može izliječiti naš duh (Psalmi 107:19). Olakšanje iscijeljenja koje doživljavamo upravo od čina prebacivanja naših bremena na Boga može biti uzrok za zahvalnost (Psalam 107:20).

Molitva ne jamči da će naša kušnja biti uklonjena. Mogli bismo moliti za olakšanje od iste nevolje godinama, i možda nikad neće nestati. Ovaj nedostatak rezultata ne znači da Bogu nije stalo do naše patnje. Ovo stanje može značiti da možda moramo promijeniti naše razmišljanje o ovoj kušnji ili nevolji i moliti za izdržljivost bez obzira na ishod. Apostol Pavao molio se nebeskom Ocu tri puta u vezi s istom slabosti i na kraju je dobio ovaj odgovor: "Moja ti je milost dovoljna, jer moju snagu usavršena je u slabosti" (2. Korinćanima 12:8, 9 (ESV)).

Iako je Pavao nastavio trpjeti nevolje, pripisivao je svoju snagu dok je trpio tijekom njegovih kušnji u tijelu Kristu (Filipljanima 4:13). Dakle, kada podnosimo nevolje odnosno slabosti za koje se čini da ne nestaju, kažimo kao što je naš Gospodin Isus učinio, “ne moja volja, nego Tvoja neka bude” (Luka 22:42 (ESV)). I, čak i tijekom naših kušnji, trebali bismo nastaviti Bogu zahvaljivati za sve po Kristu (Efežanima 5:20).

Svladavanje Straha

Dok kušnje i nevolje mogu ublažiti našu radost, strah nas može potpuno lišiti. Mornari pričaju o zastrašujućem i ponižavajućem iskustvu plovidbe oceanom tijekom jake oluje. Zamislite da se suočavate s valovima visokim preko šezdeset stopa! U ljudskoj je prirodi biti tjeskoban tijekom takve situacije. Isusovi su se učenici susreli s takvim iskustvom kad su ga prizivali u pomoć (Marko 4:35-39, Psalmi 107:23-29). Uzmite u obzir i njihovo čuđenje i radost kada je Krist umirio more samo govoreći mu! Ovo im je čudo svakako dalo povoda za zahvalnost.

Jehovini sluge imaju jamstvo da usred ugnjetavanja i zloće koja ih okružuje ili čak utječe na njih, njihov Nebeski Otac čuje svaku njihovu molitvu. On će nagraditi njihovu vjernost pomažući im izdržati i nadvladati kušnje i iskušenja. On obećava konačno izbavljenje od zla (Psalmi 37:10, 107:37-42).

Biblija nas uvjerava da je Božja ljubav prema nama nepokolebljiva (Pnz 31:6). Stoga, moramo nastojati

Pavao je i u zatvoru prihvatio svoja iskustva, priznavajući Božju brigu.

otkloniti sumnju i strah iz našeg uma i ustrajmo u molitvi pod svim uvjetima (Psalmi 107:43, Kološanima 4:2). Zato s radošću u srcu oslobodimo se od tjeskobe zbog materijalnih stvari ovog života. I, sa zahvalnošću, uputimo sve naše molbe Bogu (Filipljanima 4:4-6). Bilo u radosti ili tuzi, kušnjama, izbavljenju od teških iskustava, depresiji, strahu ili tjeskobi ili nevolji od ruku zlih, imamo razloga biti zahvalni. Nastavimo zahvaljivati Jehovi za Njegovo “milosrđe” i radosno objavljujmo drugima prekrasna djela koja je učinio dok prinosimo žrtvu zahvaljivanja (Psalmi 107:21, 22).

— Percival Blenman

(1) Strongov 8426, *today*, zahvaljivanje — pronađeno u Levitski zakonik 7:12, 13, 15, Levitski zakonik 22:29, Jošua 7:19, 2. Lje-topisa 33:16, Ezra 10:11, Nehemija 12:38, Psalmi 26:7, Psalmi 42:4, Psalmi 50:14, 23.

Najteže je svladati aritmetiku koja nam omogućuje brojanje naših blagoslova.

(Eric Hoffer, autor knjige *The True Believer*)

Psalam 145

„Jehova je samilostan i milosrdan, strpljiv i pun vjerne ljubavi. Jehova je dobar prema svima, njegovo se milosrđe očituje u svim njegovim djelima” (Psalam 145:8,9 NS).

Psalam 145 je isključivo označen u tekstu kao “Davidova pjesma hvale.” Međutim, ostatak, 146-150, mogao bi biti također tako klasificiran, svaki počinje s prevedenom riječju, “Aleluja!” ili “Slava ti Jehova” (RVIC).

Ovo daje inspiraciju da zajedno čitamo kao svjedočanstvo o našem velikom Jehovi.

Psalam 145 također je jedan od devet Psalama sa „akrostihom,” u kojima svaki stih počinje s narednim slovom hebrejske abecede:

- Psalmi 9, 10, 37 — dva stiha za svaki od 22 hebrejska slova
- Psalmi 25, 34 — po jedan stih za svako slovo
- Psalam 111 i 112 — polustih za svako slovo
- Psalam 119 — osam stihova za svako slovo

Psalam 145 sadrži jednu osobitost kao akrostih psalam — prijevodi izostavljaju stih počevši od 14. slova, Nun. Originalni psalam, pronađen u kumranskim svicima i u verziji Septuaginte, sadržavao je svih dvadeset dva slova i stihova.

Osim broja slova u alfabetu, rabinski spisi iz prvog i drugog stoljeća prije Krista odražavaju poseban značaj za sam broj 22: broj generacija od Adama do Jakova, preteče Židovske nacije; broj djela stvaranja u Postanku; i broj knjiga u židovskom kanonu. Osim pripisivanja slave Bogu, Psalam 145 je izraz vjere u Njegovo ophođenje sa svojim vjernima. Na primjer, David, poput Mojsija, imao je vrlo osoban odnos s Bogom, budući nazvan, unatoč njegovim trima velikim

nedostacima, čovjek po Božjem srcu (1 Samuelova 13:14). Psalam stoga može poslužiti kao vodič za razvijanje čvrste vjere u dobronamjernog Oca nebeskoga koji nas poziva da mu se približimo (Jakovljeva 4:8), da se radujemo Njegovom milosrđu, ljubavi, pravednosti i mudrosti.

Jehovino Božansko Kraljevanje

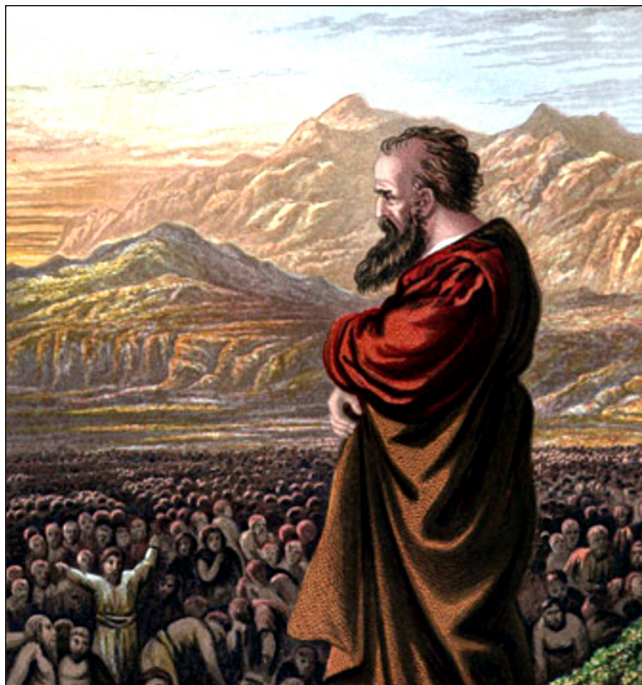
„Uzvisivat ću te, Bože moj, kralju moj, hvalit ću tvoje ime u svu vječnost. Cijeli ću te dan hvaliti, hvalit ću tvoje ime u svu vječnost. Jehova je velik i dostojan da mu se iskazuje svaka hvala, njegova je veličina neistraživa. Naraštaj za naraštajem hvalit će tvoja djela, pričat će o tvojim moćnim djelima” (stihovi 1-4, NS).

Cijelo Sveto Pismo objavljuje Božju suverenost, iako ljudi danas ne cijene njegova djela. Kad se Jehova otkrio Mojsiju On je rekao: ““Ja sam Bog tvojih praotaca Abrahamov Bog, Izakov Bog i Jakovljevi Bog.” Mojsije je tada zaklonio lice jer se bojao gledati u pravog Boga” (Izl 3:6). Tijekom četrdeset godina u kojima je boravio u Egiptu, Mojsije ga zapravo nije poznao. Tijekom 40 godina izbavljenja Izraela, Mojsije ga je spoznao izbliza (Izl 33:11), i divio se Jehovinom čudesnim djelima. Ponovljeni zakon 32 je pjesma koju je Mojsije napisao da podsjeti djecu Izraelovu da je njihov Bog bio svemoćan i sposoban izbaviti ih kroz bilo koju kušnju: “Objavljivat ću Jehovino ime. Govorite o uzvišenosti našeg Boga!” (Pnz 32:3 RVIC).

Dok je bio zarobljenik u Babilonu, Ezekiel je postao Božji glasnik disidentskoj naciji. Vizija četiri kotača, koji ide svaki u svom smjeru, otkrila je Ezekielu sveprisutnost Božju po cijeloj zemlji. Vidio je Jehovu kao ne samo Izraelovog Boga, već cijele Zemlje. Bog je pokazao kroz Ezekielove vizije i Danijelove, da se je Njegov suverenitet proširio izvan Izraela na cijeli svijet. U u dogledno vrijeme, On bi se obznanio Poganima, pozivajući iz njih „narod za Njegovo ime” (Dj 15:14). Ipak bi to zahtijevalo vjeru poput Mojsija i Davida da bi se mogao razviti odnos s Njim. Drugi ne bi prepoznali Njegova djela, a mnogi bi poricali Njegovo samo postojanje, zaslijepljeni od protivnika (2. Korinćanima 4:4). “Bez vjere nije moguće ugoditi Bogu jer onaj tko mu pristupa mora vjerovati da on postoji i da nagrađuje one koji ga revno traže” (Hebrejima 11:6).

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח
Aleph	Ayin	Beth	Dalet	Gimel	He	Heth	Kaph
ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע
Lamed	Mem	Nun	Pe	Qoph	Resh	Sadhe	
פ	צ	ק	ר	ש	ט	י	ז
Samekh	Shin	Sin	Taw	Teth	Yodh	Zayin	

Hebrejski Alfabet (TeachersPrintables.net)

Prorok Ezekijel

Kako netko više razumije Boga, obećanje iz Rimljanima 8:28 (NASB) da “Bog uzrokuje da sve stvari rade zajedno za dobro onih koji ljube Boga” poprima različito značenje. Ovo obećanje ne znači da će sve stvari u životu biti savršene za vjernika. Bit će teških iskustava i mnogih izazova. Tamo će biti neuspjeha i razočarenja. Tek kad mi uskrsnemo u novi život vjerojatno ćemo u potpunosti shvatiti ovo obećanje. Onda ćemo možda vidjeti kako su bila potrebna određena iskustva da nas se zaokruži kao nova stvorenja u Kristu — krajnje dobro (1. Korinćanima 13:12). Samo tada ćemo u potpunosti shvatiti Davidov sažetak, “Njegova je veličina neistraživa.”

„Govorit će o iznimnoj krasoti tvog veličanstva, a ja ću razmišljati o tvojim čudesnim djelima. Oni će govoriti o tvojim djelima koja ulijevaju strahopoštovanje, a ja ću pripovijedati o tvojoj veličanstvenosti. Ushićeno će te hvaliti kad se sjete tvoje neizmjerne dobrote, radosno će klicati zbog tvoje pravednosti. Jehova je samilostan i milosrdan, strpljiv i pun vjerne ljubavi” (Psalam 145:5-8).

Mnogima Bog služi kao neka vrsta osobnog trenera: uspješni sportski heroji često zahvaljuju Bogu za njihova postignuća i govor o njihovoj “Bogom datoj sposobnosti,” kao da je Božja uloga u svemiru bila da nadahne ljude da osvoje zlatnu medalju. “Ali prirodni čovjek ne prihvaća stvari Duha Božjega, jer su mu ludost; i ne može ih razumjeti, jer one su duhovno procijenjene” (1. Korinćanima 2:14 NASB). Ožalošćene obitelji se sjećaju voljene osobe naviještajući da ga je

„Bog pozvao kući,” ili “Bogu je sigurno trebao dobar vodoinstalater.”

Neki nevjernike određuju u vječno odvajanje od Boga ili još gore. Rijetki razumiju ili čak znaju za Božje milosrđe koje odražava Njegovo obećanje da će sve vratiti iz mrtvih, i dati im priliku za vječni život u zemaljskom raju bez grijeha, tuge, ili smrti (Otkrivenje 21:4). Iako je Izaija bio prorok blizak Bogu, rečeno mu je “Moje misli i moji putovi nisu kao vaši. Samo kako su nebesa viša od zemlje, moje misli i moji putovi viši su od vaših” (Izaija 55:8, 9 CEV).

„Jehova je dobar prema svima, njegovo se milosrđe očituje u svim njegovim djelima. Sva tvoja djela, Jehova, veličat će te, tvoji vjerni sluge hvalit će te. Pričat će o slavi tvoje kraljevske vlasti i govorit će o tvojoj moći kako bi ljude upoznali s tvojim moćnim djelima i s iznimnom krasotom tvoje kraljevske vlasti” (Psalam 145:9-12).

Kako je David mogao proglasiti da je Gospodin dobar prema svima? Siromaštvo, bolest i neimaština muče veći dio čovječanstva stoljećima. Komentari koji se ponekad čuju među Istraživačima Biblije se usredotočuju na buduće blagoslove: “Jest tako loše u svijetu, trebamo kraljevstvo!” Ipak, u stvarnosti, cijelo stvorenje sada ima koristi od blagoslova samoga života, iako manje od idealnih uvjeta. Unatoč stoljećima anatomskih i biomedicinskih istraživanja i otkrića Doduše, postoje funkcije ljudskog tijela koje ostaju misterij. William McGuire Bryson, američko-britanski autor knjiga s temama uključujući putovanja, engleski jezik i znanost, nedavno je objavio *The Body: Vodič za stanare*. On navodi mnoge čudesne stvari o ljudskom tijelu. Na primjer, svakih nekoliko trenutaka vaša će pluća udisati i izdisati oko 300 sextilliona molekula kisika, i vaša koštana srž će stvoriti oko 200 milijuna crvenih krvnih stanica. Dr. Lissa Rankin, MD, liječnica integrativne medicine, piše u *Mind Over Medicine: Znanstvenici dokazuju da se možete liječiti Vi sami*: “Kao liječnici, učimo da tijelo može samo sebe izliječiti. Naši tekstovi o fiziologiji nas uče da je briljantno opremljeno prirodnim samomehanizmima popravka koji ubijaju stanice raka koje mi proizvodimo svaki dan, boriti se protiv zaraznih agenasa, ponovno spariti razbijene proteine, održava našu koronarnu arteriju otvorenom i prirodno se bori protiv procesa starenja.”

Kad je Adam zgriješio, njegovo je tijelo počelo proces umiranja (Postanak 2:17 RVIC). U uskrsnuću, kada čovječanstvo bude napredovalo na putu pravednosti, ova sposobnost ljudskog tijela proizvesti održivu postojanost za vječnost život, bit će obnovljena. Vanjski materijali kao što su voda, hrana i zrak bit će potrebni,

ali obnovljena zemlja ponovno će pružiti životodajnu prehranu. Nevjerojatno je dok trpimo izazove života pod grijehom da razmišljamo o vremenu kada neće biti takvih inhibitora kao bolest, pošast i oskudica. Svi koji su ikad živjeli imat će priliku iskusiti čudesan oporavak koji vodi do vječnog ljudskog života. “Jer ti si stvorio moje bubrege, zaklanjao si me u utrobi moje majke. Hvalim te, pun strahopoštovanja, jer sam čudesno stvoren. Tvoja su djela čudesna, ja to dobro znam.” (Psalmi 139:14, 15 CEV).

„Tvoja je kraljevska vlast vječna, ti vladaš iz naraštaja u naraštaj. Jehova podupire sve koji posrnu i uspravlja sve koji su pognuti. Oči svih stvorenja uprte su u tebe, ti im daješ hranu u pravo vrijeme. Ti otvaraš ruku i daješ svim živim stvorenjima ono što žele” (Psalam 145:13-16 bez stiha za Nun, 14 slova hebrejskog alfabeta).

Bog je stvorio Zemljinu okolinu za održavanje života. Psalm 84:11 glasi: “Jer Jehova Bog je sunce i štit. On iskazuje milost i čast. Jehova neće uskratiti ništa dobro onima koji žive čestito.” (NS). Sunce izlazi svaki dan s Istoka i zalazi na Zapadu. Bog je opskrbio prirodu sa svime što joj je potrebno za rad i sve što je Bog zamislio stvoreno je da radi (prvi i drugi zakon termodinamike). Lanac ishrane počinje energijom od sunca. Tu energiju hvataju biljke. Biljke koriste svjetlosnu energiju za proizvodnju hrane (šećera) od ugljičnog dioksida i vode. Životinje moraju jesti biljke i/ili druge životinje — one ne prave vlastitu hranu. Bog, poput sunca, jest održavatelj svega života za sva stvorenja koja nastanjuju zemlju. Obćava da nikada neće uništiti ovo okruženje za čovjeka (Propovjednik 1:4).

Bog je također poput štita, štiteći i okružujući one koji su Njegovi. U Efežanima 6:16, ovaj štit se naziva “štit vjere,” budući da pruža zaštitu uglavnom tijekom duhovne bitke. Kada se susrećemo s teškim iskustvom, da, imamo Božje obećanje da nam nikada neće dopustiti da se s time suočimo sami (Pnz 31:6). Pojavljuje se ova metafora Boga kao štita 11 puta u Psalmima i sedam puta drugdje u Bibliji. Osim što imamo Boga kao našeg zaštitnika, On nam također pruža obranu protiv straha, jednog od naših najvećih neprijatelja (Izaija 41:10). Mi smo stranci u neprijateljskoj zemlji. Sam Bog je naš štit (Psalmi 28:7), i dok je Sotona fizički ozlijedio Joba i druge vjerne pojedince, to nikad nije bilo izvan onoga što je Bog dopustio za njihovu pouku i razvoj.

14 Stih Koji Nedostaje

“GOSPOD je vjeran u svojim riječima i svet u svim svojim djelima” (Septuaginta, također vidi bilješku u RVIC).

Stih iz ovog psalma koji nedostaje pojavljuje se u Septuaginti, tekstu koji se koristio u Isusovo vrijeme, i u kumranskim svicima. Prilikom čitanja u nekoliko Hrvatskih prijevoda, pojavljuje se kao drugi dio rečenice 13 stiha. Budući da je Psalm akrostih, vjerojatno bi ovaj stih koji nedostaje bio dio izvornog teksta. Uvjerava nas da je Božja Riječ uvijek dosljedna i Njegovo će stvorenje jednoga dana uistinu odražavati Njegovu svetost.

„Jehova je pravedan na svim svojim putevima i vjeran u svemu što čini. Jehova je blizu svih koji ga prizivaju, svih koji ga prizivaju iskrena srca” (Psalam 145:17, 18).

Jehova je pravedan Bog i mi se moramo usredotočiti na Njegovu dobrotu u najtežim trenucima našeg života, kada naša ljudska priroda plače “Zašto bi Bog dopustio da se ovo dogodi?” “Ja oblikujem svjetlost i stvaram tamu, uspostavljam mir i stvaram zlo” (Izaija 45:7 VKJ). Petar nam govori da mi možemo očekivati trpjeti nevolje koje su zajedničke svima drugima (1. Petrova 5:9). Ipak, s nama, Njegova ljubav i milosrće olakšavaju bol zbog neznanja zašto se događaju. Kada su Adam i Eva sagriješili, Jehovino milosrće i milost su osigurali put otkupljenja. On također obećava da nikada neće dopustiti više boli nego ju možemo podnijeti (1. Korinćanima 10:13). Današnje zlo je privremeno (Psalmi 5:4,5). Društveni problemi bit će iskorijenjeni u budućoj vladavini pravednosti (Psalmi 5:4,5, Sefanija 3:5, Pnz. 32:4).

„Ispunjava želje onima koji ga se boje, čuje njihov vapaj i izbavlja ih. Jehova čuva sve koji ga vole, a zle će sve istrijebiti” (Psalam 145:19, 20).

Job, primjer vjere pod pritiskom

Čak je i Isus trebao snagu našeg nebeskog Oca, kojemu je molitvom tražio (Luka 5:16). Kad Mu zavapi-mo, On sluša. Možemo imati punu sigurnost vjere da će nam On će dati sve što trebamo za dovršiti naš ovozemaljski put. Na kraju, uvjeti koji nepovoljno utječu na stvorenje rascjepat će se, i oni koji nisu u skladu s Bogom i Njegovim načelima istine i pravednosti bit će pobijedeni.

Zlo je u našem svijetu dopušteno sa svrhom. Isus identificira izvor ovog zla: “Vi ste od svoga oca Đavla i želite činiti požude oca svoga. On je bio čovjekoubojica od početka i nije stajao u istini, jer u njemu nema istine. Kad govori laž, od svoga govori, jer je lažljivac i njen otac” (Ivan 8:44).

Kad se Milenij približi kraju i “malo vremena” završi, sve zlo i zlikovci će biti uništeni zajedno s izvorom tog zla. “A kad mu sve bude podloženo [Isusu], tada će se i sâm Sin podložiti onomu koji je njemu sve podložio, da Bog bude sve u svemu” (1 Korinćanima 15:28 NASB). Nakon toga, tamo neće biti protivljenja Božjoj volji. Svi koji polože konačni test poslušnosti bit će dovedeni do spoznaje istine pod povoljnom vladavinom pravednosti i imati će ljubav jer ju je Bog usadio u njihova srca. Sam Bog poželit će im dobrodošlicu u vječni život. “Tada će Kralj reći onima koji mu budu zdesna: ‘Dođite, vi koje je moj Otac blagoslovio, naslijedite Kraljevstvo koje je pripremljeno za vas od postanka svijeta’” (Matej 25:34 NS).

Čak je i Isus trebao snagu od Boga.

„Moja će usta hvaliti Jehovu. Neka svako živo biće hvali njegovo sveto ime u svu vječnost” (Psalam 145:21)

Kad čovjek diplomira za vječnost, godine problema i testiranja će biti završene. Stvorenje će biti kako je Bog planirao. Slava za Njega odzvanjat će “zauvijek.”

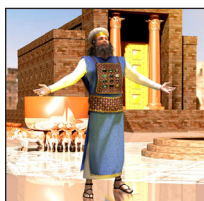
— Len Griehs

(1) Robert Alter je profesor hebrejskog i komparativne književnosti na Kalifornijskom sveučilištu, Berkeley. Njegovi prijevodi uključuju Mojsijevo Petoknjžje i Davidovu priču (1. i 2. Samuelova). Stihovi u ovom članku iz 145. psalma potječu iz njegovog prijevoda.

Toliko si mi dao,
Daj mi još jednu stvar — zahvalno srce.
Nisam zahvalan kad mi je drago,
Kao da Tvoji blagoslovi imaju slobodnih dana,
Nego takvo srce, čiji puls može biti Tvoja hvala.

Proročanstvo Jeremije 33

„Zahvaljujte Jehovi nad vojskama jer je dobar Jehova — njegova vjerna ljubav traje vječno!”
(Jeremija 33:11 NS).

Jeremija, 32. poglavlje opisuje opsadu Jeruzalema od strane babilonske vojske i Jeremijino proročanstvo da će grad biti uzet, a kralj Zedekija zarobljen i odveden u Babilon. Jeremiju je Bog uputio da kupi polje u Anatotu od svog rođaka, sa kupoprodajni listom kojeg je stavio u „zemljanu posuda” i sakrio u polju, za buduće svjedočanstvo glede vlasništva nad zemljom. Ova kupnja je dovršena iako bi Kaldeji (Babilonci) uskoro preuzeli zemljište. Jeremija je objasnio da je Kaldejcima dopušteno zauzeti grad zbog Judine pokvarenosti, njihovog štovanja Baala i njihove konačne izopačenosti, žrtvovanja sinova i kćeri Moleku. Jeremija je preorekao da će se Izraelci kasnije vratiti u zemlju, kupovati polja, a Bog bi napravio vječni savez s njima.

Uništenje Judeje od strane Babilona i Obnova cijelog Izraela

Kada počinje 33. poglavlje, Bog se obratio Jeremiji po drugi put (možda u snu) dok je bio zarobljenik na Sidkijinu dvoru. Bog mu je rekao budućnost — i bližu budućnost sa Babilonom i daleku budućnost u pogledu obnove. Iako su kuće kraljeva bile srušene za obranu od Kaldejaca, Juda ne bi mogao zaustaviti pokolj stanovnika Jeruzalema (redak 4). Bog je upozorio da će ih Kaldeji “ispuniti s mrtvim tijelima ljudi” (redak 5). Da bila bi kazna nad Judom “zbog sve njihove zloće.”

Redak šest mijenja ton, s obećanjem “donijet ću [Judi] zdravlje i izlječenje” i “obilje mira i sigurnosti.” Jeremija je naučio da će Bog na kraju „vratiti zarobljene Judejce i Izraelce i ojačat ih da budu kao što su bili u početku” (redak 7). Ova tema obnove se ponavlja tri puta u 33. poglavlju (reci 7, 11, 26).

Redak sedam opisuje obnovu oba dvoplemenskog i deseteroplemenskog kraljevstva. Asirci su već osvojili deset plemensko kraljevstvo. Izraelci su se vratili nakon Babilonu dodijeljenog vremena, i ponovno su bili uspostavljeni u zemlji. Međutim, potpunija primjena proročanstva je za obnovu cijelog Izraela tijekom sadašnjeg razdoblja žetve Evandeoskog Doba. Ponovno okupljanje Izraela u zemlji obećanja je započelo 1878. i čak se nastavlja do posljednjeg izbavljenja Iz-

raela, uvođenjem Kraljevstva. Tada će se ispuniti Ezekiel 37:14, za svih 12 plemena Izraela, „Stavit ću u vas svoj duh, pa ćete oživjeti, i naselit ću vas u vašu zemlju. I tada ćete shvatiti da sam ja, Jehova, tako rekao i tako učinio”, kaže Jehova.”

Amos 9:11-15 također opisuje obnovu Izraela: “U onaj dan podići ću palu sjenicu Davidovu i zatvoriti njene pukotine, i podići ću njegove ruševine ... posadit ću ih na njihovu zemlju, i nikada više neće biti iščupani iz zemlje koju sam im dao.” Jeremija 31:31 opisuje vrijeme kada će Bog “sklopiti novi savez s domom Izraelovim i s kućom Judinom.” Kako Pavao kaže u Rimljanima 11:26-27, “Tako će sav Izrael biti spašen ... i ovo će biti moj savez s njima kada uzmem njihove grijeha.” Ezekiel 37:19, 22 opisuje Judu i Izrael kao dva štapa koji dolaze zajedno da postanu jedno, slika sjedinjenja naroda pod Božjom rukom.

Milosrđe Gospodinovo prema Njegovom narodu je opisano u osmom retku: „Očistit ću ih od krivnje za sve grijeha kojima su se ogriješili o mene i oprostit ću im sve grijeha i prijestupe kojima su se ogriješili o mene.” Bozji oprost za njihove grijeha kao nacije doći će na-

Kralj Sidkija

Prorok Amos

kon ispovijedi i pokajanja. Ovo priznanje je opisano u Zahariji 12:10, kada se oči Izraela otvore prepoznati Isusa kao svog Mesiju. Onda će Bog “staviti svoj zakon u njih, i napisati ga na njihova srca” (Jeremija 31:33).

Jeremija 33:9 opisuje važnost grada Jeruzalema: „Ime toga grada radovat će me i bit će mi na čast i slavu pred svim narodima na zemlji koji će čuti za sve dobro koje im činim. I narodi će se uplašiti i drhtat će zbog svega dobra i zbog mira koji ću mu dati.”

Glas Radosti i Veselja

Jeremija 33:10 opisuje opustošenje okolne zemlje nakon što Babilon uništi Jeruzalem. Čak i ovdje postoji obećanje buduće obnove. Redak 11 kaže, „radost i veselje, glas mladoženje i glas nevjeste, glas onih koji će govoriti: “Zahvaljujte Jehovi nad vojskama jer je dobar Jehova – njegova vjerna ljubav traje vječno!” “Oni će donositi žrtve zahvalnice u Jehovin dom jer ću vratiti zarobljene stanovnike ove zemlje da im bude kao i u početku”, kaže Jehova.”

Ovaj redak stoji u suprotnosti sa sličnim, ali strašnim, jezikom Jeremije 25:10: „Učinit ću da nestane radosti i veselja, da se više ne čuje glas mladoženje ni glas nevjeste, da utihne zvuk ručnog mlina i da se ugasi svjetlost svjetiljke.” Ova zlokobna upozorenja ostvarila su se kad su Babilonci opustošili zemlju, ali su sva poništena u divnim blagoslovima koji dolaze.

U Jeremiji 33:11, “glas veselja” može se odnositi na obnovu Izraela, a “glas radosti” na oprost grijeha. Radost je pokazana izvana i spontano gestama sreće, hvale i pjevanja. Radost je unutarnje zadovoljstvo. Ove iste dvije osobine se pojavljuju u Izaiji 51:3: „Jehova će utješiti Sion. Utješit će sve njegove ruševine te će učiniti da njegova pustoš bude kao Eden i njegova pustinjska ravnica kao Jehovin vrt. U njemu će vladati radost i veselje, čut će se zahvale i zvuci pjesme.” Jeremija 30:19 izražava sličan osjećaj. „Odande će odjekivati zahvale i smijeh.” Jeremija 17:26 spominje paljenice i žrtve žita kao “žrtve zahvalnice u Jehovin dom.” Radost ceremonije vjenčanja mladenke i mladoženje će se vratiti zemlju s glasovima pjevanja kad stanovnici donose žrtve zahvalnice Bogu. Oni će provesti Novi savez s Izraelom kroz drevne dostojnike koji vladaju u Jeruzalemu.

Jeremija 33:12 i 13 govore o prethodno pustoj zemlji koja postaje “stanište pastira koji odmaraju svoja stada.” Ovo opet naznačuje zemaljsko kraljevstvo. Izaija 51:3 govori o obnovi zemlje: “i pustinju će njegovu pretvoriti da naliči na Eden, a pustaru njegovu da bude poput vrta Jehovinog.”

Jeremija 33:14-16 je Božje uvjerenje da će ispuniti obećanje o podizanju pravedne grane (vidi Jeremija 23:5, 6). Pravedna grana u retku 15 koja “Davidu izraste” je Isus. Sam David, vjerni kralj Izraela, bit će među Drevnim Dostojnicima, “knezovima po svojoj zemlji,” vodeći Izrael natrag k Bogu (Psalmi 45:16). Tako će iz Siona i Jeruzalema izići riječ Božja. Izrael će biti kanal preko kojeg će nebeski vladari Kraljevstva vršiti autoritet (Mihej 4:1-2, Izaija 2:3). Nakon Armagedona će biti sveti ostatak u Izraelu (Izaija 4:2,3). Kasnije će zakon iz nebeskog Siona dosegnuti cijelu zemlju kroz ponovno uspostavljeni Izrael.

Kraljevi i Svećenici

„Jer ovako kaže Jehova: ‘Uvijek će netko od Davidovih potomaka sjediti na izraelskom prijestolju i uvijek će netko od svećenika iz Levijevog plemena služiti preda mnom te prinositi cijele paljenice, spaljivati žitne žrtve i prinositi ostale žrtve’ (Jeremija 33:17, 18).

Isus je bio iz Davidove loze i vladat će Izraelom i svijetom za vrijeme Kraljevstva. “Gle, kralj će pravedno kraljevati, a knezovi vladati sudom pravednim” (Izaija 32:1). Naš Gospodin Isus bit će taj kralj. Drevni Dostojnici, uključujući Davida, služit će kao “knezovi po svojoj zemlji” (Psalam 45:16). Sveci u slavi će vladati s Kristom, a također služiti i kao svećenici s Kristom, da dovedu čovječanstvo natrag Bogu (Otkrivenje 20:6).¹

Jeremija 33:24 glasi: „Nisi li zapazio kako ovaj

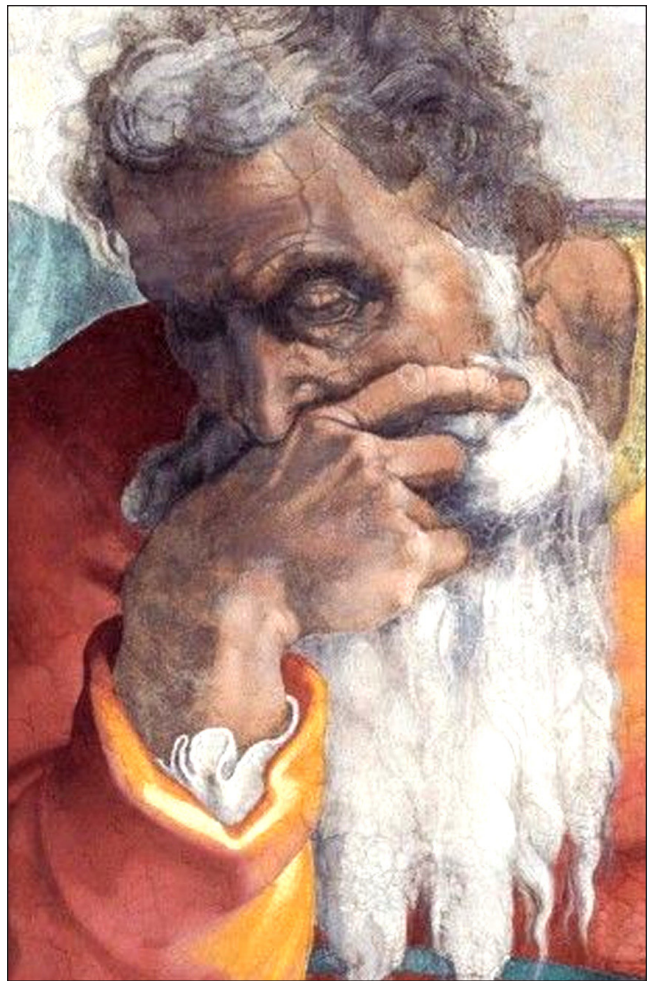
narod govori: 'Jehova će odbaciti dvije porodice koje je izabrao'? Neprijatelji se s prezirom odnose prema mom narodu i više ga ne smatraju narodom." Kazna koju je Bog dopustio nad Izraelom činilo se da sugerira ovo.

Međutim, Bog je ponovno progovorio u retku 25 da potvrdi da kazna koja ih je tada pohodila, nije bilo trajno odbijanje. U recima 25 i 26, Bog kaže da je Njegovo opredjeljenje za Izrael bilo čvrsto kao rotacija dana i noći. „Kao što je sigurno da neću prekršiti savez koji sam sklopio s danom i noći, (26) tako je sigurno da neću odbaciti potomstvo Jakova i svog sluge Davida.” Ali Bog nije htio “odbaciti Jakovljevo i Davidovo potomstvo” (redak 26). “Potomstvo Abrahama, Izaka i Jakova” (r. 26) ponovno će imati Božju naklonost. Kraj retka 26 završava Jeremijinu 33 ponavljajući jamstvo iz retka 11: “Jer skupit ću njihov zarobljeni narod i smilovat ću im se.” Ovo je Božje jamstvo da će Novi Savez biti uspostavljen i njegova milost proširit će se na Izrael.

Jeremija 33 proglašava obnovu obje kuće Izraela nakon užasnog razaranja Judeje od strane Kaldejaca (Babilonci). Bog obećava da će im oprostiti potpuno. Oni u Izraelu koji ostaju vjerni tijekom Armagedona će se prvi radovati u ispunjenju Božjih obećanja zajednici združenoj naciji i revno će pratiti uređenje Novog Saveza, predvođeni Drevnim Dostojnicima, donoseći blagoslove cijelom svijetu čovječanstva.

— Jeff Earl

(1) Autor se zalaže za mišljenje da će u Kraljevstvu, neki od obreda i zakona Izraela iz Starog Zavjeta biti obnovljeni. To nije gledište urednika. Međutim, to je gledište kojemu su priklonio i pokojni Br. Frank Shallieu, ozbiljan istraživač. Također, ovaj pogled je povremeno spominjan u Stražarskoj Kuli kao mogućnost. Autor predlaže da će postojati sagrađen treći hram i da će žrtve biti obnovljene. On citira R1733, gore lijevo, da Bog “može obnoviti zakone držanja subote i raznih svetkovina, pa čak

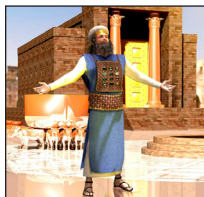

Prorok Jeremija

žrtve, i poučavati svijet njima kao predmetnim lekcijama. Čini se da to neki reci nagovještavaju.” Iz R2507, “Mnoge pojedinosti povezane s ovom vizijom koje je opisao Ezekiel [47:1-12] tako neposredno ukazuju na zemlju Izraelovu kao da daju značajno tlo uvjerenju da će imati doslovno ispunjenje u budućnosti.” Autor napominje da je Brat Frank Shallieu dodao značajne detalje za gledište o doslovnom trećem hramu, i žrtvama u zemaljskom kraljevstvu, u svojim objavljenim radovima.

Što Da Uzvratim Jehovi?

„I nitko nije uzišao u nebo, osim onoga koji je sišao s neba; Sin čovječji ”(Ivan 3:13).

116. psalam je ljubavna pjesma zahvale i slavljenja Jehove za izbavljenje iz smrtne situacije u osobnom životu, koju je najvjerojatnije doživio sam Kralj David. To je jedan od Egipatskih Hallel Psalama (Psalmi 113-118) koji su se pjevali u vezi s Pashalnim objedom i drugim Hebrejskim svetkovinama. Na hebrejskom hallel znači “Hvala.”¹ Hallel psalmi su poznati kao takvi jer završavaju s nekim oblikom usklika “Hvala Jehovi.” Neki prijevodi će prevesti oblik “Hvalite Jehovu” (RVIC 2020), “Hvalite GOSPODA” (KJV), ili “Aleluja” (ISV), kao što se vidi u stihu 19.

To je psalam ljubavi, odanosti, zahvalnosti, i izbavljenja izvirući iz duboke intimne i osobne perspektive Božje pažljivosti i brige za nas. Svi koji se oslanjaju na Bog mogu prenijeti ovu vrstu situacije u našu vlastita iskustva i iz toga crpiti snagu. U naše sadašnje vrijeme, mi smo duhovni Izraelci sada izbavljeni iz Egipta [svijeta]. Upravo kao što je Bog izbavio Izraelce iz Egipta, tako sada, on izbavlja svoje duhovne Izraelce u Obećanu zemlju (prisutnost s Kristom). Ako “sve stvari idu na dobro onima koji ljube Boga, onima koji su pozvani prema njegovoj namjeri” (KJV Rimljanima 8:28), dakle možemo imati povjerenja i zahvalnosti u našim teškim vremenima. Upravo su ovaj psalam pjevali Isus i njegovi apostoli nakon Posljednje Večere, prije nego što su otišli u Getsemani (Matej 26:30, Marko 14:26).

Podsjećamo se u 116. Psalmu da Jehova ima svoje uho prema nama i da čuje naš glas u poniznoj molbi ili apelu. Moramo razgovarati s Jehovom kako bi On okrenuo svoje uho prema nama. Isus nam je rekao “Sve, što god hoćete tražite u molitvi, vjerujući, primit ćete” (Matej 21:22). Jehova je pravedan, milostiv, i milosrdan i zna koje stvari mi trebamo prije nego što ga zamolimo (Matej 6:8). Mi moramo hodati uskim putem i naše bi molbe trebale biti u skladu s Jehovininim karakterom (ljubav, mudrost, pravda i moć), načelima, zapovijedima i mjerilima otkrivenima u njegovoj riječi (Izaija 28:10). Ali On zna da mi imamo potrebe za stvarima (Luka 12:30). Moramo stalno imati vjeru u, oslanjati se i vjerovati Bogu u svakoj situaciji. U ovom kontekstu podsjeća nas se da kada se nalazimo u situacijama koje se čine nemogućima da, “Zazivamo [Jehovu]” dok god živimo (Psalam 116:2). Što ćemo uz-

vratiti Jehovi za sva njegova dobročinstva prema nama (Psalam 116:12)? Psalmist pruža odgovor: “Ispunit ću svoje zavjete Jehovi, Da, pred svim njegovim narodom” (Psalmi 116:14). Kakve zavjete Jehovi ispunjavamo i koji bi trebao biti oblik ispunjavanja?

Zavjet Jehovi

Prvo želimo razumjeti što je zavjet. Oxfordski Rječnik Jezika definira zavjet kao imenicu, koja znači svečano obećanje, zakletva, obećanje, savez, ugovor ili obveza. Zavjet se također koristi kao glagol koji znači svečano obećati ili se zakleti da će se učiniti određenu stvar. U svom arhaičnom glagolskom obliku, zavjet znači posvetiti se nekome ili nečemu, posebno božanstvu. Riječ prevedena zavjet u Starom zavjetu dolazi od hebrejskog neder, Strongov H5088, što znači obećanje, a izvedena je iz korijen H5087, nadar što znači obećati.² Zavjet je bio vrlo ozbiljan čin pod Mojsijevim zakonom, detaljno opisan u Brojevima, poglavlje 30. „Ovako je zapovjedio Jehova: Ako se čovjek zavjetuje Jehovi ili ako se zakletvom obaveže da će se od čega uzdržavati, ne smije prekršiti svoju riječ. Neka učini sve na što se zavjetovao” (Brojevi 30:1,2). Zavjetovati se Jehovi nije stvar koju treba uzeti olako.

Važan oprez u vezi s zavjetom Jehovi: ako ga daš, drži ga! Mojsije je to razjasnio Božjem narodu. „Ako daš kakav zavjet Jehovi, svom Bogu, ne oklijevaj ispun-

Psalmi Hallel ponekad su se pjevali za Pashu.

iti ga. Jehova, tvoj Bog, to će tražiti od tebe. Ako ga ne ispuniš, to će ti biti grijeh. A ako se ne zavjetuješ, nećeš biti kriv. Izvrši ono što si obećao učiniti i ispuni zavjet koji si dao kao dragovoljnu žrtvu Jehovi, svom Bogu” (Pnz 23:21-23). Salomon, sa svim svojim iskustvom i mudrošću, ponavlja: „Kad daš zavjet Bogu, ne odgađaj izvršiti ga jer bezumnici mu nisu mili. Ono na što si se zavjetovao, izvrši. Bolje je da se ne zavjetuješ nego da se zavjetuješ, a ne izvršiš zavjet. (Propovjednik 5:4,5). Odgovornost za svoj zavjet jasno je pojašnjena u Mojsijevom zakonu s krajnjom specifičnošću (Brojevi 30).

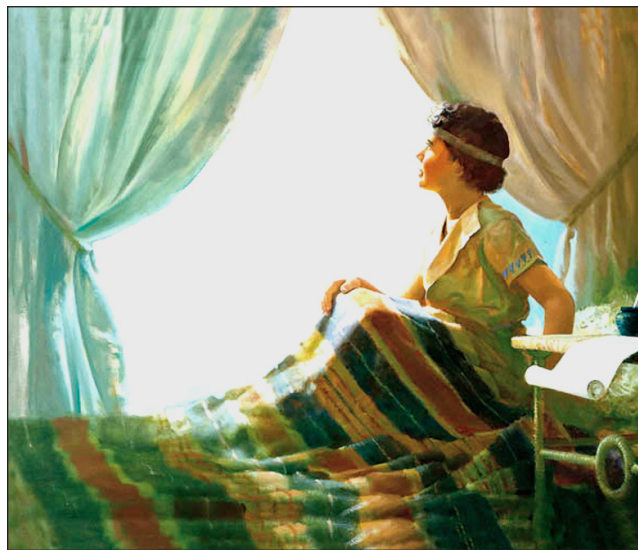
Kakav smo zavjet dali Jehovi? Ljudi daju sve vrste zavjeta Bogu za sve vrste razloga, posebno u vremena nevolje. Iznenađujući je broj zavjeta zabilježenih u Svetom Pismu, uglavnom u Starom zavjetu. Postojali su zavjeti vezani uz brak, zavjeti vezani uz tabernakul ili hramske prinose, naziretski zavjet (Brojevi 6:1-21) i nekoliko drugih raznovrsnih zavjeta. Krist se zavjetovao ponuditi sebe kao žrtvu za grijeh za oprostjenje grijeha (Matej 26:28).

Naš je zavjet dat da postignemo nešto što je Jehova već ponudio — i dao. To je prilika da ne samo uzvratimo uz zahvalu, nego i damo nešto. Ovaj zavjet je svečan, ozbiljan i povlači posljedice ako ga ne držimo. Zavjet je biti živa žrtva Bogu. To je zavjet predaje naših sebičnih i svjetovnih želja. To je zavjet postupanja prema Božjim namjerama. Sve su to karakteristike zavjeta kojeg nazivamo posvećenjem.

Posvećenje Gledano u Prinosima zajedništva za Zahvalnost

Zavjet posvećenja može biti prikazan u žrtvama zajedništva za zahvalu, sa zavjetom, detaljno opisanim u 3. i 7. poglavlju Levitskog zakonika. Žrtva zajedništva bila je dobrovoljni prinos. U ovom prinosu životinja (iz krda ili stada³) ubijena je na vratima tabernakula od strane ponuditelja. Prsa (mahani prinos) i desno rame (prinos podizanja) životinje izdvojeno je za svećenika nakon što je bila predstavljena Jehovi. Ovim dijelovima se mahalo s jedne na drugu stranu i dizao se gore-dolje prije Jehova da se označi posvećenje. (Ovaj uzgredno oblikovani križ, podsjeća nas na krv Pashalnog Janjeta stavljen na dovratnike, podizanje, i gredu nadvratnika, mahanje, koja je štitila prvorodene u Egiptu.) Zatim su bili ostavljeni na stranu za svećenike zajedno s kožom (Levitski zakon 7:8-10, 14, 31, 34).

U zahvalnoj žrtvi zajedništva, svećenik je poskropio “krvlju oltar unaokolo” (Levitski zakonik 3:2). Mast od iznutra, s bubrega i pripadajuću masnoću preko jetre je trebalo ukloniti i uzeti i svećenik je to spalio na oltaru, na žrtvi paljenici, koja je bila na drvu, kao prinos — načinjen vatrom, na slatki miris Bogu (Levitski

Samuel je od mladosti bio nazirej, odan Bogu.

zakon 3:5, 6:12). Ravnoteža ponude koju svećenik nije čuvao ili spalio na oltaru, nego ju je vratio ponuditelju, bila je obično korištena u slavljeničkoj gozbi u čast Jehove od strane obitelji (Levitski zakonik 7:11-21, usp. Ponovljeni zakon 12:6, 7, 27:7).

Ako je žrtva zajedništva bila za zahvalu, također su bili potrebni “Ako je netko prinosi za zahvalu, neka tada sa žrtvom zahvalnicom prinese beskvasne pogače zamiješane s uljem, i beskvasne oblatne namazane uljem, i pogače od finog brašna zamiješane s uljem, pečene. Osim pogača, neka za svoj prinos prinese ukvasan kruh zajedno sa žrtvom zahvalnicom od svojih žrtava pomirnica” (Levitski zakonik 7:12, 13 KJV). Pojedeni dijelovi ovih žrtava su se trebali konzumirati isti dan. “A meso od žrtve od njegovih žrtava pomirnica za zahvalu, neka se pojedje istoga dana kad je prinesena; neka se ništa od toga ne ostavlja do jutra. Ako li žrtva od njegova prinosa bude zavjet ili dragovoljan prinos, taj neka se jede onoga dana kad prinosi svoju žrtvu; a što ostane od nje, neka se jede sutradan. A meso što preostane od te žrtve, trećega dana neka se ognjem spali” (Levitski zakonik 7:15-17 KJV, naglasak dodan).

U ovoj slici, životinja žrtvovana u žrtvi pomirnici predstavlja naš, kao žive žrtve i našu odanost našem Gospodaru. Žrtva paljenica, na koju su bili stavljeni masni dijelovi žrtve zajedništva, predstavlja Isusa čija zasluga čini žrtvu pomirnicu prihvatljivom. Beskvasni kolač pomiješan s uljem podsjeća nas na Isusovu savršenu ljudsku prirodu proizašlu iz sjemena žene (ne Adamovog potomstva) i svetog Duha (Matej 1:20) i stoga može predstavljati opravdanje. Oblatna bez kvasca pomazana uljem, podsjeća na Isusovo krštenje i pomazanje Duhom Svetim (Matej 3:16), može pred-

stavljati proslavljenje. Dodatni beskvasni kolač s uljem, pržen, podsjeća nas da je Isus izdržao žegu kušnji i iskušenja koja su nam zajednička i pobijedio (Hebrejima 2:17-18, 4:15). Stoga ovo može predstavljati posvećivanje.

U žrtvi zahvalnosti postoji daljnji jedinstveni čimbenik, ponuda kvasnog kruha. Ovaj dio žrtve može predstavljati naše posvećeno hodanje kao žive žrtve. Budući da smo nesavršeni, nudimo se Jehovi kroz Isusovu krv i zasluge, predstavljeno u prskanju krvlju. Stoga, mi mu se pridružujemo da budemo dio njegovog tijela, Crkve. Spaljeni dio masti pokazuje da je Isusova žrtva bila prihvatljiva, što čini naš dio koji se stavlja na vrh žrtve paljenice prihvatljivim, kao slatki miris Jehovi.

Naše posvećeno hodanje nije samo žrtva zahvalnosti; to je zavjet Jehovi. Nudimo sebe kao žive žrtve u Kristovu smrt (Rimljanima 12:1, Kološanima 2:13, 1. Petrova 2:5, Hebrejima 9:23, Galaćanima 3:27), pri čemu mi primamo Jehovino prihvaćanje kroz zasluge Isusa. U žrtvi zajedništva (pomirnici), sa zavjetom, tog se dana mora jesti meso žrtve ili unutar sljedećeg dana. Svako meso koje dotakne nečistu stvar ili se jede nakon drugog dana, ili ponuditelj postaje nečist dodiranjem svake nečiste stvari, onda prinos postaje neprihvatljiv i ponuditelj "će biti uklonjen iz svoga naroda" (Levitski zakonik 7:17-21). Ovo nam vjerojatno pokazuje da je naše hodanje uskim putem jedino prihvatljivo za Tijelo Kristovo za proslavljenje tijekom sadašnjeg Evandeoskog doba, a zatim, cijelom čovječanstvu do ljudskog savršenstva tijekom Milenijskog doba.

„A meso što preostane od te žrtve, trećega dana neka se ognjem spali" (Levitski zakon 7:17). Nema prihvatljive žrtve ili zavjeta izvan ove dvije epohe, jed-

Beskvasni kolači namazani uljem

nom kada posredovanje prestane. Ovaj zavjet kojeg preuzimamo kod posvećenja je svečan i treba ga izvršiti marljivom brigom. Onaj tko oskrnavi prinos, sebe, ili ne uspijeva jesti (sudjelovati) u pravo vrijeme, "ona neće biti prihvaćena niti će biti uračunata onomu koji je prinosi; bit će gnjusoba, i onaj koji od toga jede, neka snosi svoju nepravdu" (Levitski zakonik 7:18, 20, 21).

Ova opomena sasvim sigurno znači da možemo izgubiti svoje mjesto u tijelu Kristovu ako nismo vjerni. Imajući pripisanu Isusovu zaslugu nama jednom, možemo se naći pod osudom druge smrti (Hebrejima 10:26). Moramo biti trijezni i budni kako bismo ostali u milosti i ne skvrnili našu žrtvu (1 Petrova 1:13-23). Ako padnemo u stanje u kojem ćemo opet "snositi svoju nepravdu," tada moramo u potpunosti shvatiti posljedicu (Rimljanima 6:23).

Čaša Spasenja

„Uzet ću čašu spasenja i prizvat ću Jehovino ime" (Psalam 116:13). U Svetom pismu, čaša je metafora za zadatak, djelo ili iskustvo koje se mora proći. Isus je koristio čašu kao simbol novog testameta njegove krvi za sjećanje na njegovu žrtvu i njegovu pobjedu (1. Korinćanima 11:25-26). Ona može biti ispunjena iskustvima koja mogu biti različita. Isus je upitao svoje apostole: "Možete li piti čašu koju ću ja piti" (Matej 20:22)? Isus je molio: "Oče moj, ako nije moguće da me mimoide ova čaša da je ne pijem, neka bude volja tvoja!" (Matej 26:42). Bez obzira na težinu, Isus je pio iz te čaše za našu korist.

Čaša spasenja je i čaša blagoslova- onima koji ljube Boga. Čaša spasenja nam omogućuje da sudjelujemo u nevoljama Krista tijekom našeg posvećenog hodanja (Kološanima 1:24). Nudimo se kao žive žrtve (Rimljanima 12:1). Apostol Pavao je rekao, „Ali ti budi oprezan u svemu, podnesi patnje, izvrši posao evangelizatora, ispuni svoju službu. Jer ja se već prinosem na žrtvu ... Dobru sam borbu izborio ... vjeru sačuvao. Odsada mi je spremljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj dan predati Gospodin, pravedan sudac. I ne samo meni, nego i svima koji ljube njegovu pojavu" (2. Timoteju 4:5-8). Trebali bismo nastojati uzeti čašu spasenja i zazvati ime Jehovino, prinoseći se njemu za sva njegova dobročinstva prema nama, u poniznosti i zahvalnosti.

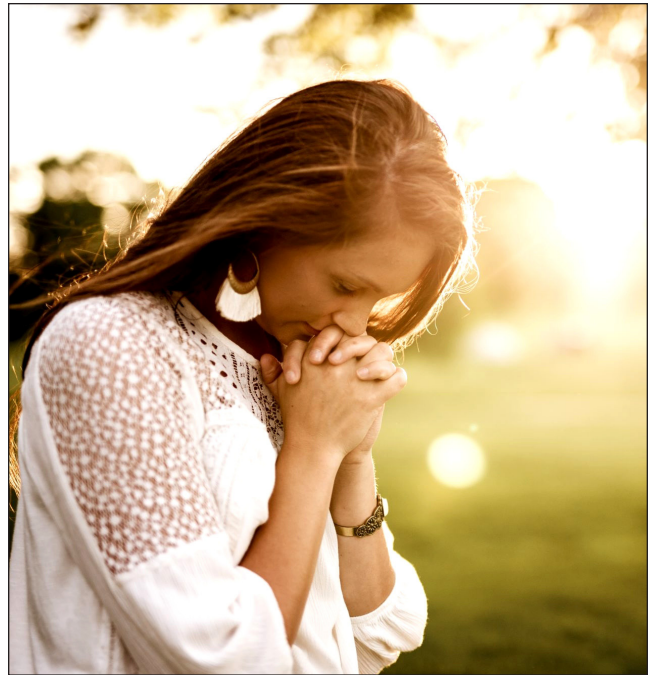
Istraživači Biblije recitiraju pobožnost, "Zavjet Gospodinu," koja hvata duh i osjeća naše posvetnog zavjeta. U ispunjavanju našeg zavjeta, redovito, u svemu što mi činimo, prepoznavamo i držimo Jehovu u visokom cijenjenju i poštovanju. Stalno otvaramo svoja srca Njegovoj volji u našim životima da pobijedimo grešne sklonosti našeg tijela, utjecaje svijeta i đavla. Težimo

prema pravednosti u našem osobnom ponašanju, radu, i postupanju s drugima kroz Duha Svetoga i zasluge Isusa Krista. Cijelo vrijeme mi se razvijamo u sličnost karaktera Isusa, kako bismo bili dostojni zvati se sinovima (i kćerima) Božjim. „Kako da uzvratim Jehovi za sve dobro što je učinio za mene? Uzet ću čašu spasenja i prizvat ću Jehovino ime” (Psalmi 116:12, 13).

Sada je vrijeme da njegovi sluge ponude žrtvu zahvalnicu (Psalam 116:17). Ova ponuda je naša vlastita volja (Levitski zakon 22:29). To je ponuda zajedništva, kroz našu žrtvu zahvalnosti (živjeti naše posvećenje) (Levitski zakonik 7:12, 13, 15). Čineći tako, mi “s radošću objavljujemo njegova djela” (Psalmi 107:22 KJV). Žrtvujemo sa glasom zahvale. Nastavimo ispunjavati ono što smo zavjetovali (posvećeno življenje) (Jona 2:9), da to objavimo svojim prinosom (posvećenjem) i objavimo (obznanimo) (Amos 4:5). Neka svatko od nas uzvрати Jehovi našu odanost i posvećenje za sve njegove koristi prema nama.

— *Keith Belhumeur*

(1) Hallel je engleski oblik riječi halal, Strongov H1984, što znači pohvala, slavan ili sjaj. U ovom slučaju usklična hvala. Hebrejska riječ Yah ili Jah, Strongov H3050, prevodi se GOSPODIN i zapravo je nastala od hebrejske riječi Jehova, Strongov H3068. Dakle, usklik “Hvala ti Jehova” može se prevesti na hebrejskom kao Halal-u-jah ili “Aleluja.” Također, pogledajte RVIC bilješku 699 stih 19.

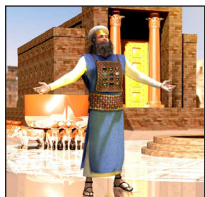
Ponizna, skrušena molitva dio je predanog življenja.

(2) Levitski zakonik, poglavlje 27, detaljno opisuje zakone koji se tiču zavjeta vezanih uz židovsku desetinu ili zavjet i njihovu novčanu vrijednost kako bi se otkupio (osiguralo sličnu vrstu zamjene) ljudi, zvijeri ili zemlje obećanih Jehovi desetinom ili zavjetom.

(3) *Tabernaĥulske Sjene*, stranica 98.

Bog je Poslao Svog Sina

„Za sve zahvaljujte. Bog želi da to činite kao učenici Krista Isusa” (1. Solunjanima 5:18 NS).

Svjetovni ljudi (mogu pripisati povoljne događaje sreći, ali posvećeni istraživač Biblije zna drugačije (Matej 5:45). Za njih, oni postaju vrijeme za zahvalnost (Djela 14:17, Psalam 116:12-14). Pastor

Russell piše: “Ako Božja dobrota u nama ne bi mogla probuditi nikakav smisao zahvalnog cijenjenja; kad bismo bili potpuno mrtvi takvim osjećajima ne može biti zadovoljstva s Božje strane u očitovanju svoje dobrote prema nama, i u nama ne bi bilo ničega što bi moglo izazvati njegova ljubav; pa tako ništa, od sve njegove dobrote i milosti, ne bi probudilo ljubav u nama” (R2031).

Jehovina nas ljubav privlači k njemu

Bog je dao svog sina da pokaže svoju ljubav prema Njegovom cjelokupnom stvorenju (Ivan 3:16). Koristi Isusove smrti većina čovječanstva još uvijek ne shvaća. “Pažljivo proučavanje predivnog Božjeg plana otkriva i ljubav i mudrost, čak i u ovom prividnom kašnjenju; za sve ovo vrijeme ispoljena je Kristova moć privlačenja na posebnoj klasi — klasi u kojoj ljubav Boga i Krista, kako se očituje u ovom podizanju, budi takav osjećaj zahvalnosti da ih privlači da slijede njegove tragove pod svaku cijenu nevolje, tjeskobe ili progonstva” (Reprint 1055). Ljubav Božja i Kristova djeluje kao katalizator u posvećenima za proizvodnju u njima hvale za svu njegovu dobrotu! (2. Korinćanima 5:14, Psalmi 116:12,17 ESV).

Bog nas je pozvao u zavjetno sinovstvo s Njim (Hebrejima 12:5). Taj odnos postaje sama srž po našem izboru za zahvaljivanje Bogu za svako iskustvo, dobro ili loše.

Godine 2013. Brazilski karikaturista Genildo Ronchi objavio je karikaturu na svojoj web stranici naslovljenu (prevedeno na Hrvatski) “Ponekad ovisi samo o nama.” Tekst glasi “Odaberite sretnu stranu života!” Ova karikatura je zaživjela kao meme pod nazivom “Dva Momka u autobusu.” Svaki je gledao kroz prozor na suprotne strane, jedan je vidio kameni zid, a drugi lijepu dolinu. I mi se susrećemo s različitim iskustvima na životnom metaforičkom autobusu. Mi ne biramo uvijek iskustvo, nego mi odabiremo našu reakciju. Naš izbor može biti da gundati zbog njih, ili ih cijenimo. Uvažavajući ih stječemo zahvalnost.

Razlog za Zahvalnost: Naše Iskušavajuće iskustvo

Kad svakojake kušnje i iskušenja uđu u naše živote braćo moja, nemojmo osjećati gorčinu kao da su to uljezi, nego ih dočekajmo kao prijatelje!” (Jakovljeva 1:2). Biramo prozor kroz koji možemo sagledati svoja iskustva. Kao čovjek u autobusu, ako odlučimo pogledati lijepu dolinu, ona će dati plod dobrote (Hebrejima 12:11, Jakovljeva 1:3-4). Naše vjera će porasti i mi ćemo poboljšati naš odnos s Gospodinom. Osjećat ćemo više Njegovu prisutnost, ljubav i brigu (Hebrejima 12:7; Izreke 13:24, Psalam 107:1 ESV). Pronaći ćemo revnost da Mu pokažemo zahvalnost našim djelovanjem (Tužaljke 3:23-24 NLT). Naše pouzdanje će se produbiti u nadi konačnog i punog prihvaćanje kao sina i nasljednika, udostojenog po Kristu (Kološanima 3:16, 17).

Razmotrimo Josipa, jednog od dvanaest sinova Jakovljevih. Kao očevom miljeniku Josipu je pokazano obilje ljubavi i materijalne naklonosti sve dok se njegove braća nisu okrenula protiv njega. Izdaja, lažno svjedočenje i bacanje u zatvor u Egiptu preki-

Josip, omiljeni sin

nuli su njegov pljusak blagoslova. Okolnosti su promijenjene kako bi ga se učinilo drugog po zapovijedi odmah nakon faraona. Josipa odlučio pripisati Bogu zasluge za put koji je omogućio da spasi ne samo njega i njegovu obitelj, nego i cijeli Egipat (Postanak 45:5-8 ESV). Josip je na svakom koraku pokazivao nepokolebljivu vjeru u Boga za iskustvo. On je čak plakao kada su njegova braća konačno molila za oprostjenje (Postanak 50:17 ESV). U izdaji svoje braće, odabrao je vidjeti blagoslov i vodstvo od Boga za što je izrazio zahvalnost (Postanak 50:17-20 ESV).

Hana predstavlja svog sina Samuela pred Elijem

Razmotrite i Hanu, prvu od dvije žene od Elkane (1. Samuelova 1). Penina, druga žena, imala je djecu dok Hana nije imala nijedno. Trpeći ismijavanje, povikala je Jehovi za milost: “I zavjetovala se ovako: “Jehova nad vojskama, ako obratiš pažnju na nevolju svoje sluškinje i sjetiš me se i ako ne zaboraviš svoju sluškinju te daš muško dijete svojoj sluškinji, ja ću ga dati tebi, Jehova, da ti služi cijelog života i britva neće dotaknuti njegovu glavu” (1. Samuelova 1:11). Ona je tražila u svojoj molbi blagoslov svećenika Elija. Hana je začela i rodila Samuela, jednog od najvećih proroka Izraela. Dok su neki možda odstupili od svojeg “cjenkanja” s Bogom, kad je Hana rodila dijete, odlučila je to prepoznati kao Božji odgovor. Ona je ispunila svoj zavjet, odgajajući i pripremajući Samuela za život služenja i predanja Bogu.

Usporedite ove primjere s primjerima Izraelskih robova. Bog je rekao Mojsiju: “Vidio sam nevolju svog naroda koji živi u Egiptu i čuo sam kako vape zbog onih koji ih tjeraju na rad. Dobro znam koliko pate” (Izl 3:7 ESV). Nakon čudesnog izbavljenja, na prvi znak poteškoća, Izraelci su prokleli njihovog izbavitelja što ih je doveo do prividne smrti na Crvenom moru (Izlazak 14:10-12 ESV). Nakon tog događaja uslijedila je trenutna zahvalnost (Izlazak 15:1-21 ESV), ali u svakoj poteškoći, pa čak i u blagoslovima, populacija Izlaska uzvratila je sa nezahvalnošću i mrmljanjem.

Opasnost od slabljenja zahvalnosti

Odabir nezahvalnosti tijekom povoljnih životnih okolnosti može nas udaljiti od Boga. Odvajanje od izvora blagoslova nikad nema dobre rezultate. Tijekom Izlaska, to je dovelo do potpunog neuspjeha za Izrael osim Kaleba i Jošue. Pastor Russell izrazio je važnost ove lekcije: “Zahvalno, puno cijenjenja srce može ići od milosti do milosti, od snage do snage, od znanja

do znanja, od postignuća do postignuća; ali ako zahvalnost počne nestajati i naše su prednosti prihvaćene bilo kao stvari našeg vlastitog postignuća ili sreće, u tom istom omjeru ćemo naći da se duhovno hladimo i sa nezahvalnošću će doći nesvetost, duhovna samoumišljenost i ponos, a sve će to voditi duhovnoj smrti, a ako se ustraje u duhovnoj stvarna smrt” (R3080). Kakva opasnost leži u sve slabijem osjećaju zahvalnosti! Nikada ne smijemo smanjiti vrijednost iskustava, bilo da se čine povoljnima ili nepovoljnima. Uz Božju pomoć oni uvijek vode do pljuska blagoslova.

“Izbroj svoje blagoslove, Imenuj ih jedan po jedan jedan; Broji svoje blagoslove, Vidi što je Bog učinio.”

Poticanje svakodnevne zahvalnosti

Naše molitve Bogu slatki su miris (Otkrivenje 5:8). Pokažimo svoju zahvalnost za Njegovu brigu. “Hvali Jehovu, dušo moja! Neka sve što je u meni hvali njegovo sveto ime. Hvali Jehovu, dušo moja, i ne zaboravi sva njegova djela” (Psalmi 103:1-5 ESV). Evo nekih načina na koje možemo odabrati zahvalnost Jehovi u svim našim okolnostima, dobrim i lošim,

- (1) Vodite dnevnik velikih i malih radosti u životu.
- (2) Stvorite naviku pisanja bilješki zahvali drugima.
- (3) Uključite se u “mentalno oduzimanje” i zamislite kakav bi vaš život bio da se nije dogodio neki pozitivan ili negativan događaj.
- (4) Zapiši djela providnosti u svom životu i identificiraj njihov uzrok.

„Budite ukorijenjeni u njemu, izgrađujte se u njemu i utvrđujte se u vjeri, kao što ste i poučeni. Neprestano zahvaljujte Bogu” (Kološanima 2:7).

— Ninan Andrews